

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

24e jaargang nummer 4

december 2014

Zeven Gelijkenissen

door Evangelist Arie Klooster,
Ellewoutdijk, februari 1931

En de Heere zeide tot mij: Die profeten profeteren vals in Mijn Naam; Ik heb hen niet gezonden, noch hun bevel gegeven, noch tot hen gesproken; zij profeteren ulieden een vals gezicht, en waarzegging, de nietigheid en bedriegerij huns harten." *Jer.14:14*

Er is voor de kinderen Gods geen reden om zich te verwonderen, en zeer veel om zich in het stof te buigen en te vernederen voor de Heere God, over de onwetendheid en dwaalbegrippen omtrent Gods Woord, in het bijzonder de profetie.

We leven in een tijd van veel wat door gaat voor licht en kennis; er is veel gepraat over christelijkheid en christendom, over de uitbreiding van Gods Koninkrijk op aarde. Er is heel veel kerkianisme en secterianisme. Eens per jaar weerklinkt overal de zang van "Vrede op aarde" waarin de mensen "geen welbehagen" hebben, terwijl de pottage der christelijke politiek over dit alles een veelbelovend optimistisch geurtje verspreid; en ondanks dat - beter gezegd juist daarom - heerst een verschrikkelijke duisternis en onwetendheid van wat de Heilige Schrift ons vertelt over het heden en de toekomst. Geen wonder. Want ten spijt van de aanmaning "En wij hebben het profetische woord,

dat zeer vast is; en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, tot dat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uwe harten" *2Pet.1:19* leven Gods kinderen over het algemeen in zelfzucht, vinden niets meer belangrijk dan zichzelf en hun kerk of secte, terwijl hun handel en wandel zich in niets onderscheidt van de kinderen dezer wereld. De meest onschriftuurlijke en fantastische uitleggingen worden van de kansel en in bijbelklassen gegeven omtrent de profetie van Gods Woord. Als met bijna alles in Gods Woord, wordt juist wat het niet zegt als waarheid onderwezen en dat wat het zegt wordt opzij gezet, vervalst of over de kop gepraat.

Onwillekeurig vraagt het ernstig kind van God zich af: Wat is de reden, dat zij, die beweren geroepen te zijn om de volle Raad Gods te verkondigen, dit in deze niet doen. En als vanzelf dringt zich het antwoord op: leven in zonde, mensenvrees, onwetendheid. Verder: de tallozen welke iedere "eerste dag der week", "de dag des Heeren", de kansel betreden en niet wedergeboren zijn, en dus de Heiligen Geest niet hebben ontvangen, kunnen onmogelijk de volle Raad Gods verkondigen, omdat zij doof en blind zijn. De algemene ziekte is dat deze profeten, wedergeboren of niet, maar voortborduren op het stramien der profetie, zoals dat in het begin der Reformatie werd gelezen en begrepen.

God verbiede dat ik woord van critiek zou spreken tegen de van God gezonden mannen der Reformatie. Maar hun handen waren meer dan vol met de prediking van het Evangelie en het vertalen van Gods Woord in hun moedertaal. Het lag dus voor de hand dat dit alles hun geen of weinig tijd gaf om grondig de profetie te bestuderen. Als een voor de hand liggend feit, zagen deze grote Hervormers in het profetische gedeelte der H. Schrift vrijwel niets anders dan een voorspeld oordeel op het Satanische Paapse systeem van Rome, waaruit ze genadig door God verlost waren.

Wie enige kennis heeft van de menselijke natuur, zal begrijpen hoe het gaan zou met mensen die opgegroeid waren in Romanisme en welke op latere leeftijd bij de genade Gods verlost waren uit deze Paapse godslastering. Zo onze Hervormers. Toen deze tot dat gedeelte der Schriftuur kwamen, welke de profetie bevat, terwijl hun denkvermogen nog gekleurd was met gerechtvaardigde afschuw voor het afgodische systeem, lag

het voor de hand dat het voorspelde oordeel Gods, volgens hun inzicht zich hoofdzakelijk op en om de Roomse kerk concentreerde. Babylon was het Roomse Systeem - de Antichrist was de Paus, en het Beest was Rome. En zo verder. Maar het treurigste van dit alles is dat meest van hen die de Hervormers gevolgd zijn, weinig meer doen dan napraten wat deze omtrent de profetie gezegd hebben, in plaats van voor zichzelf de profetiën van God te bestuderen.

Wij lezen dat "die van Beréa waren edeler dan die van Thessalonica, die het Woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren." ^{Hand.17:11}

Onze tegenwoordige geleerde leiders in het Christendom schijnen dat niet nodig te achten. En derhalve, na 400 jaren, zijn de kinderen Gods in deze juist zo onwetend als hun voorvaderen.

Doch laat ik Gods kinderen waarschuwen in liefde, doch ernstig.

Onwetendheid is geen verontschuldiging voor God nu ieder zelf in de gelegenheid is Gods Woord te bestuderen. Ik weet dat vele leiders in het religieuze systeem, genaamd Christendom, bang zijn voor een grondige studie der profetie en hier speciaal Mattheus hoofdstuk 13. De eenvoudige reden is, dat als de waarheid, hierin verborgen, aan het licht gebracht werd, de gevolgen verreichend zouden zijn. Ik weet ook dat velen der eenvoudigen van Gods kinderen er alzo bang voor zijn. Want zij zouden dan zien dat zij niet langer kunnen wandelen als zij nu doen, maar dat hun dagelijks leven zich zou moeten revolutioneren. M.a.w. zij zouden gedwongen worden door het ontvangende licht om heilig te wandelen, als vreemdelingen en

pelgrims in het midden van een verdorven geslacht. En het treurige feit is dat de grote meerderheid van hen die zich Gods kinderen noemen, hun zonden en de wereld meer lief hebben dan Christus.

Een grondige studie, speciaal van de gelijkenissen vervat in Mat. 13, en welke noodzakelijk is om de profetiën te verstaan, zou grote gevolgen hebben voor de professionele kerken en religieuze organisaties. Doch deze gaan voort en zullen voortgaan om te bouwen op de verkeerde uitlegging dezer gelijkenissen van de Heere Jezus Christus, in de optimistische droom van vergroting hunner kerk of organisatie als een voorschaduw van de algemene uitbreiding van het Koninkrijk der Hemelen, of het Koninkrijk Gods op aarde.

De aandacht zij er opnieuw op gevestigd dat op grond van het aangehaalde ^{2Petr.:1:19} het nodig is voor Gods kinderen om een gedeelte van de tijd welke gebruikt wordt voor de studie van Gods Woord, speciaal te gebruiken voor de studie der profetie.

Koninkrijk

We lezen, dat de Heere Jezus spreekt over deze gelijkenissen als "de verborgenheden van het Koninkrijk der Hemelen." ^{Mat.13:10, 11} De uitdrukking: "Koninkrijk der Hemelen" bevat in het kort al wat het gehele hoofdstuk inhoudt. Zes dezer gelijkenissen beginnen met: "het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan". Wat is hiermede bedoeld? Een juist verstaan en begrijpen van deze uitdrukking geeft ons de eerste sleutel van Mat. 13 en het is onmogelijk deze gelijkenissen te begrijpen, vóór we klaar en duidelijk de betekenis daarvan machtig zijn.

De grootste verwarring en meest fantasti-

sche opvattingen heersen omtrent: het Koninkrijk der Hemelen. Sommigen zeggen het is de Hemel zelf, anderen de Kerk, weer anderen zeggen het is het Evangelie, enz. Voor we verder gaan, laten we eerst zien wat het woord "Koninkrijk" betekent.

Het is een rijk dat geregeerd wordt door een Koning. Deze Koning heeft absolute macht; óf is een marionet en regeert slechts in naam, zoals dit het geval is in al de Koninkrijken waar democratie heerst. Hoe dan ook, de Koning wordt als zodanig, als Koning, erkend. Hieruit volgt dus, dat de eerste betekenis van het woord Koninkrijk niet insluit landgebied, maar autoriteit, heersende macht, regeering, gezag. Bijvoorbeeld: Frankrijk was vóór 1870 een Koninkrijk; nu is het een Republiek. Frankrijk is nog hetzelfde Frankrijk, hetzelfde grondgebied, daar wonen dezelfde Frans sprekende mensen, juist als toen het een Koninkrijk was. Het enige verschil is dat een Koning niet langer erkend wordt als de soevereine macht, maar dat in plaats daarvan het volk, het publiek regeert, de soevereine macht heeft; en deze laatste wordt opgedragen aan daartoe gekozen personen. Het is nu een Republiek. Men ziet uit deze eenvoudige illustratie dat de uitdrukking "Koninkrijk" niet duidt op eene zekere uitgestrektheid van grondgebied, maar op de vorm van gouvernement, op de autoriteit, soevereiniteit van één persoon.

En men neme hierbij nota van het feit dat, wanneer de Koning van zulk een Koninkrijk niet heerst met absolute macht, doch slechts in naam (omdat inderdaad, in werkelijkheid, het volk, het publiek regeert) dan is zulk een Koninkrijk, ondanks dat het volk in naam de Koning erkent en eert, geen werkelijk Koninkrijk, doch slechts een karikatuur

daarvan. De Koning wordt als noodwendig gevolg door de grote meerderheid beschouwd als een marionet. Zulk een Koning wordt met de mond erkent en met de lippen geëerd, maar het hart van het volk is verre van hem. ^{Mat.15:8}

Waar dus gesproken wordt van het Koninkrijk der Hemelen kan dit nooit bedoeld zijn als de Hemel zelf, maar als een massa mensen welke in naam of in waarheid de soevereine autoriteit van een Koning in de Hemel erkennen. En zulks is het Christendom.

Als verder bewijs van het hier aangehaalde, en tevens dat met het Koninkrijk der Hemelen niet de kerk bedoeld wordt, verwijzen we naar Mat.16:16-19. "En Simon Petrus antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de "Zoon des levenden Gods." "En Jezus zeide ... op deze petra (dat is op deze rotsvas-te getuigenis) zal ik Mijn gemeente (kerk) bouwen ... En ik zal U geven de sleutelen van het Koninkrijk der Hemelen."

Nu behoeven we hier niet in te gaan op het feit dat de kerk niet het Koninkrijk der Hemelen is en dat dit twee verschillende dingen zijn. Voor een gewoon mens is dit duidelijk. Maar de aandacht zij gevestigd op de sleutelen van het Koninkrijk der Hemelen, welke Petrus door de Heer waren toegezegd. Sleutels symboleren twee dingen n.l.: "autoriteit" en "het verlenen van toegang". Als ik iemand de sleutels van mijn huis geef, dan heeft die persoon het recht en de autoriteit mijn huis te openen en anderen toegang te verlenen. Men zie Openbaring 1:18 waar van Christus gezegd wordt: "Ik heb de sleutels der hel en des doods". Het in bezit hebben van sleutels betekent dus complete autoriteit.

In Handelingen 2 zien we Petrus op de Pinksterdag de deur van het Koninkrijk der Hemelen openen tot de Joden. En in Handelingen 10 opnieuw toegang tot het Koninkrijk verlenen aan de Heidenen. En men merke hierbij op dat, gelijk Hand.9 ons vertelt, niet Paulus, de apostel der Heidenen, was geroepen hiertoe, maar Petrus, die de sleutels had. Petrus dan gaf toegang, niet tot de Hemel, ook niet tot de kerk, maar tot de morele omgeving waar Christus openlijk was erkend. En voor we verder gaan zij hier aan toegevoegd dat Petrus nooit een opvolger heeft gehad, zoals de Roomse kerk beweert, om de doodeenvoudige reden, dat Petrus de toegang tot het Koninkrijk der Hemelen wijd open heeft gelaten.

Verborgtheid

Het elfde vers van Mat.13 brengt een ander belangrijk punt onder onze aandacht, n.l. "verborgtheden van het Koninkrijk der Hemelen".

In de Heilige Schrift betekent de term "verborgtheid" niets anders dan een Goddelijk geheim dat geopenbaard wordt door de Heiligen Geest. Dit wordt o.m. bevestigd door wat we lezen in vers 35. "Ik zal Mijn mond open doen door gelijkenissen; Ik zal voortbrengen dingen, die verborgen waren van de grondlegging der wereld." Dus in deze gelijkenissen maakt de Heer iets openbaar dat buiten de profetie van het Oude Testament stond, iets dat nog nimmer bekend was gemaakt door de profeten; noch tot Israël, noch tot de Heidenen. We moeten hiervan degelijk nota nemen want dit doet volkomen te niet de algemene en populaire uitlegging dezer gelijkenissen.

Er zijn er al zovelen die de gelijkenissen

van Mat.13 uitleggen als een voorspelling van het Millennium, het 1000-jarige rijk. Maar ook dit valt door de onfeilbaarheid van Gods Woord. Het Millennium was geen verborgenheid. Het Oude Testament is er vol van; men leze als één exemplaar slechts Jesaja 11, speciaal vers 9. O, neen, Mat.13 verkondigt een geheel nieuwe openbaring.

Het Koninkrijk Gods

Voor en aler verder te gaan is alzo een beschouwing nodig omtrent het Koninkrijk Gods. We moeten hierbij opmerkelijk zijn dat de Heilige Schrift drie verschillende beschouwingen daarover geeft.

Ten eerste: de Heilige Schrift spreekt van een onbeperkt Koninkrijk Gods; n.l. de Souvereine Regering, Oppermacht, van de Allerhoogste over het heir des hemels en al de inwoners der aarde. ^{Dan.4:34, 35} Deze regering, deze oppermacht van God over al Zijn creaturen is universeel, absoluut en eeuwig.

Ten tweede: de Heilige schrift spreekt verder van een beperkt, gelocaliseerd, tijdelijk, Koninkrijk Gods. Dit is Gods Koninkrijk op aarde waar Zijn regering publiek is erkend bij de mensen. Dit was eerst gegrondvest bij de kinderen Israëls toen de Heere God zelf in hun midden vertoefde; het verzoendeksel op de ark tot Zijn Troon maakte en tusschen de cherubs woonde. ^{Ex.25:22} Dat was Gods Koninkrijk op aarde. "Ziet, de arke des verbonds van de Heere der ganse aarde, gaat door voor ulieder aangezicht in de Jordaan. Want het zal geschieden, met dat de voetzolen der priesteren, die de ark van de Heere, de Heere der ganse aarde, dragen, in het water der Jordaan zullen rusten, zo zullen de wateren der Jordaan afgesneden worden,

de wateren die van boven afvlieten, en zij zullen op een hoop blijven staan." ^{Joz.3:11, 13}

Men lette wel op, dat dit de eerste keer is in de Heilige Schrift, dat God deze titel aanneemt. Het was Jehovah officieel bezit nemende van het land dat Hij Zijn volk gegeven had. En wanneer Israëel voortdurend gehoorzaam was geweest aan zijn Koning, dan zou deze in hun midden gebleven zijn en van daar uit de gehele aarde geregeerd hebben - als Hij in de toekomst in de Millennium zal doen.

Doch Israëel werd ongehoorzaam en kwam in opstand tegen Jehovah, hun Koning. Eeuwenlang was God lankmoedig tot Zijn opstandig volk, maar in de dagen van Ezechiël verdween de Shekinah-glorie uit hun midden. ^{Ez.10:18 en 11:23}

Vanaf dit ogenblik lezen we voor het eerst van: De Heere, de God des Hemels. ^{2Kron.36:23 en Erza 1:2} En dit is niet zo maar een losse uitdrukking; het is een andere titel welke God aanneemt in verband met de grote crisis, de radikale verandering in Zijn wijze van heersen over de mensen op aarde. En nadruk zij hierbij gelegd op het onomstotelijk feit dat: hoewel Gods eeuwige Troon nooit kan vallen, en Zijn Opperheerschappij altijd zal heersen, Zijn tijdelijke troon op aarde is opgeheven.

In de plaats daarvan heeft God de Troon overgegeven in mensenhanden en dat zal zo blijven zolang de heidenen heerschappij hebben over Jeruzalem. Dit einde is ons voorspeld in Dan.2 en waarvan we in vers 44 lezen: "Doch in de dagen van die Koningen zal de God des Hemels een Koninkrijk verwekken dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die Koninkrijken vermalen, en te niet

doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan." Vgl. Luk.19:12-27

Na Daniël was de stem der profetie spoedig tot zwijgen gebracht, en voor 400 jaar was het volk Israëls in verwachting der vervulling van Gods belofte.

Daarna kwam Johannes de Doper, welke de boodschap van het Koninkrijk opvatte waar de profeten van het Oude Testament geëindigd waren. ^{Mat.3:1, 2}

"Bekeert U, want het Koninkrijk der Hemelen is nabij gekomen." De Koning was er. De Heere God der Hemelen had, in onpeilbare genade, de menselijke vorm aangenomen en was in het midden van Israël verschenen. Niets mankeerde dan om de God-Koning te verwelkomen en te ontvangen. Maar: "Hij is gekomen tot het Zijne en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen." ^{Joh.1:11} De Koning, de Messias, de Christus, werd verworpen; Christus, de Koning, ging heen voor een zekere tijd en in Zijn afwezigheid heeft het Koninkrijk een andere vorm aangenomen. Onder een groot deel der heidenen is Zijn Naam openlijk erkend; dit is de christelijke professie - in het kort: dit is het Christendom.

De derde beschouwing van het Koninkrijk Gods in de Heilige Schrift is een morele. Kort en zakelijk vinden we dit in Rom. 14:17. "Want het Koninkrijk Gods is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid, en vrede en blijdschap door de Heilige Geest." We vinden deze moraal ten volle in de Bergrede. ^{Mat.5, 6 en 7} Deze is dan ook niet gesproken tot de grote menigte, maar tot de discipelen van de Heere Jezus. ^{Zie Mat.5:1, 2.} "En Jezus de scharen ziende is gekomen op een berg, en als Hij nedergezeten was kwamen Zijne discipelen tot Hem. En Zijn mond geopend hebbende,

leerde Hij hen, zeggende:"

En zo zullen we beter verstaan als de Heere Jezus tot Nicodemus spreekt: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik U: tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien." ^{Joh.3:3} En: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik U: zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan het Koninkrijk Gods niet ingaan." ^{Joh.3:5}

Inleiding van Mattheus 13

Dit hoofdstuk begint met deze woorden: "En te dien dage Jezus, uit het huis gegaan zijnde, zat bij de zee."

Het is duidelijk dat deze woorden terug zien op het voorgaande hoofdstuk waar de Heilige Geest ons de verschillende stappen aanwijst van Israëls verwerping van hun Koning, en de beslissende breuk van Christus met hen.

In het begin van Mat.12 zien we de Farizeën de discipelen van Christus uitdagen omdat ze korenaren plukten op de Sabbath. Dit wordt gevolgd door de mededeling dat Christus Zijn discipelen rechtvaardigt, de Farizeën een bestraffende les geeft omtrent de Sabbath, en de geopenbaarde haat van de Farizeën tegen Christus. "En de Farizeën uitgegaan zijnde, hielden te zamen raad tegen Hem, hoe ze Hem doden mochten." ^{Vs.14} Dit is de eerste keer dat we iets dergelijks lezen in het evangelie van Matthéus. In vers 20 is de tederheid en liefde tot de zwakke en wankelende gelovigen door Christus geopenbaard, gevolgd in vers 21 door Zijn profetisch woord: "En in Zijn Naam zullen de Heidenen hopen."

Daarna lezen we in vers 22-24: "Toen werd tot Hem gebracht een van een demon bezeten, die blind en stom was; en Hij genas

hem also dat de blinde en stomme beide sprak en zag."

Tot op dit ogenblik was dit het meest buitengewone wonder dat Christus verricht had; ja, het waren drie wonderen in één. En zulk een diepe indruk had dit gemaakt op de omstanders dat we lezen: "En al de scharen ontzetten zich, en zeiden: is deze niet de Zoon van David?" Ze zeiden niet: "is deze niet de Zoon van God?" maar: "van David" - de Messias zelf.

Maar de Farizeën zeiden: "Deze werpt de demonen niet uit dan door Beëlzebul, de overste der demonen." Daarop volgde het oordeel van de Heer over deze Farizeën voor hun onvergeeflijke zonde en Hij slingert hun het vernietigende: "gij adderengebroadels" in het gezicht. En nu volgt van sommigen der Schriftgeleerden en Farizeën de valse vraag: Meester, wij wilden van U wel een teken zien." Het antwoord van Hem is een nieuwe veroordeling over dit boos en overspelig (ontrouw) geslacht. En somber luiden de slotwoorden, dat hun laatste staat erger zou zijn dan hun eerste. Mat.12:39-45

Dit hoofdstuk sluit met de mededeling dat, terwijl Christus nog met het volk sprak, iemand tot Hem zeide: "Zie uw moeder en uw broeders staan buiten, zoekende U te spreken". Als antwoord vraagt Hij: wie is Mijn moeder, en wie zijn Mijn broeders?" En Zijn hand uitstreckende over Zijn discipelen zeide Hij: "Ziet, Mijn moeder en Mijn broeders! Want zo wie de wil Mijns Vaders doet, die in de Hemelen is, dezelve "is Mijn broeder, en zuster en moeder". Mat.12:46-50

Dit was een afsnijden van de banden des vleses. En we hebben dus in dit hoofdstuk gezien hoe Christus eerst Zijn veroordeling heeft uitgesproken over Israël, speciaal over

de leiders, en tenslotte de familiebanden verbreekt. Voortaan zou Hij alleen erkennen als Zijn volk en Zijn bloedverwanten: degenen die de wil deden Zijns Vaders, die in de hemelen is. En dit zijn alleen wedergeboren zondaren.

Symbolen en gelijkenissen

En zo hebben we derhalve gezien dat de eerste woorden van Mat.13 "En te dien dage" de sleutel is voor de openbaring van de verborgenheid welke hier volgt. Mat.12 staat tot Mat.13 als oorzaak tot gevolg. Het maakt bekend wat de oorzaak was dat Christus sprak als Hij deed in het 13-de hoofdstuk. Dit was een vóórschaduw van wat uitvoerig in de Handelingen beschreven is: God zich tijdelijk afkerende van de Joden en Zich wendende tot de Heidenen.

"En te dien dage Jezus, uit het huis gegaan zijnde, zat bij de zee". "Het huis" is de plaats van natuurlijke banden en ordelijke verhouding. Dit was nu verlaten - Christus ging er uit! Nu neemt Hij plaats bij de zee. De zee beduidt in de Heilige Schrift symbolisch de gevallen mens, de onrust en ledigheid zijner natuur; de mens vervreemd van God en derhalve de volkeren, natiën "de Heidenen". Als de lezer de moeite wil doen Dan.7:1 en 2 etc. en Openb.17:15 etc. op te zoeken, dan zal hij dit bevestigd vinden.

Wat Christus voorheen niet gedaan had deed Hij nu; Hij sprak in gelijkenissen; Zijn boodschap was gesluiert, de betekenis ervan verborgen voor de grote menigte. En op de verwonderde vraag der discipelen: "Waarom spreekt Gij tot hen door gelijkenissen" antwoordt Hij "Omdat het U gegeven is de verborgenheden van het Koninkrijk der Heme-

len te weten, maar dien is het niet gegeven."

Mat.13:10, 11 Dit vinden we verder omschreven in de volgende verzen tot en met 15; en des Heeren aanhaling der ernstige woorden van Jes.6 leveren verder bewijs dat de Natie hun Koning had verworpen en Hij zich van hun had afgekeerd. We zien hier alzo een feit, overal in de Heilige Schrift gemanifesteerd, dat waar gelijkenissen of symbolen worden gebruikt deze altijd zijn gericht tot mensen die vervreemd zijn van God; dat deze alleen aan Gods Kinderen, welke in gemeenschap met God leven, worden geopenbaard.

Zeven

Het aantal der gelijkenissen in Mattheus. 13 is zeven. Dit nummer betekent dat een volkomen schets wordt gegeven van iets; dat de Heilige Geest iets beschreven heeft zoals het onherroepelijk zijn zal. En dit iets is de karikatuur van het waarachtige Koninkrijk der Hemelen, het is de volkomen geschiedenis van het Christendom.

In de eerste vier vinden we in het bijzonder de mislukking van de mens in verantwoordelijkheid geplaatst, en een uitwendig overzicht van de historie van het Christendom. De laatste drie, in het bijzonder tot de discipelen gesproken, vertellen ons wat er in het Christendom is; terwijl de laatste ons tevens meedeelt wat het einde zal zijn.

Deze zeven gelijkenissen - waarvan de aanhef van de eerste is: "Ziet, een zaaier ging uit om te zaaien" en van de zes volgende: Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan" - beschrijven één en hetzelfde ding. Dit is logica.

Bijvoorbeeld: wanneer ik boer Abrams beschrijf in zijn verschillende hoedanigheden kan ik hem beschrijven en vergelijken met

iets wat hij uiterlijk niet is, maar toch zijn gehele persoon tekent zoals hij is. De te beschrijven hoedanigheden kunnen van dien aard zijn dat er van zijn "boer zijn" weinig of niets overblijft, dat hij slechts het karikatuur van een echte boer is, doch hij blijft steeds hetzelfde onderwerp en het zal altijd blijven de beschrijving van één persoon, een onderwerp. Ik kan zeggen boer Abrams is gelijk aan een lui paard; en gelijk aan een hebzuchtige vrek; en gelijk aan een kwakend eend; en gelijk aan een pronkende pauw; en gelijk aan een man die bankroet te gemoet gaat, enz. Doch het gelijk aan slaat telkens terug op boer Abrams en niet op bakker Jansen. Zo in deze gelijkenissen.

Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan: verschillende dingen welke tezamen een karikatuurbeeld geven van wat het waarachtige is. Het Koninkrijk der Hemelen kan derhalve nimmer de Hemel, nimmer de Kerk, nimmer het Millennium of iets anders zijn. De beschrijving vormt een karikatuur van het ware Koninkrijk der Hemelen, en dit karikatuur gelijkt op niets anders dan: Het Christendom.

In het ware Koninkrijk der Hemelen heerst Christus absoluut als Koning, is door ieder als zodanig erkend, en gehoorzaamt ieder onvoorwaardelijk aan Zijn Woord. En sinds Christus is uitgeworpen heerst hier op aarde inderdaad niet Christus maar Satan. "Want de Overste dezer wereld komt, en heeft aan Mij niets..." Joh.14:30 "Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen die verloren gaan, in welke de God dezer eeuw de zinnen verblind heeft" 2Kor.4:3,4

Dit is duidelijk.

Laten we bij dit alles nooit vergeten dat de vreselijke kreet en zelf uitgeroepen doem: "Zijn bloed kome over ons en onze kinderen" het woord was van al het volk. Dat is van Joden en Heidenen.

1. De Zaaier

"Ziet, een zaaier ging uit om te zaaien." We merken op dat hier iets is weggelaten door den Heer dat in de andere 6 gelijkenissen het begin vormt n.l. "het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan". Hiervoor is een goede reden, omdat we weten dat menigmaal een weggelaten woord of zinsnede in de Heilige Schrift even zo belangrijk is als dat welk is geschreven.

Als te voren uitgelegd: "het Koninkrijk der Hemelen" is een uitdrukking die in de tegenwoordige dispensatie wijst op het Christendom: de atmosfeer, de cirkel, waar Christus in naam wordt erkend. Maar dit Koninkrijk der Hemelen nam deze vorm niet aan vóór dat Christus was opgevaren, teruggekeerd, tot de Vader. Aldus ligt voor de hand dat "de Zaaier", welke niemand is dan Christus zelf, hier het voorbereidende werk door Hem gedaan en de gevolgen daarvan beschrijft, toen Hij nog op aarde was, vóór dat Hij terugkeerde tot den Vader.

"Ziet, (kijk uit! hoor!) een zaaier ging uit om te zaaien." Vijftienhonderd jaar lang was er reeds gezaaid door Mozes en de profeten, en het laatst door Johannes de Doper - maar oogst, vrucht, voor Jehovah was er niet.... "maar hij (de wijngaard) heeft stinkende druiven voortgebracht". Jes.5:1, 2

En nu zien we de Zone Gods de nederige plaats innemen van een zaaier, strooiende het zaad met milde hand, wijd en zijd in het veld, dat is: als vers 38 ons vertelt: "de akker is de wereld".

Het groote doel in deze gelijkenis is om ons mede te deelen, wat resultaat dit zaad - het Evangelie - zou hebben onder de Heidenen. We zien dan dat van drievierde van het zaad niets terecht kwam. Onvruchtbare grond en uitwendige invloeden beletten het zaad vrucht te dragen.

Slechts één gedeelte, en wel het kleinste, viel in goede aarde en droeg enige vrucht. En hier hebben we opeens klaar en duidelijk dat de verwachting van een universele en volkomen triomf van het Evangelie in deze wereld is buitengesloten.

De duidelijke verklaring van deze gelijkenis doet beslist deze optimistische droom te niet. Want wat is het resultaat der zaaiing van het zaad? Zal de gehele wereld het ontvangen, en ieder deel van dien akker vrucht dragen? Zal het zaad overal opschieten en een algemene oogst voortbrengen?

Onze Heer en Heiland zegt ons beslist dat het grootste gedeelte van het zaad geen vrucht zal voortbrengen, en we dus niet hebben uit te kijken naar Christianisering der rassen. En evenmin is hier enige aanwijzing dat als de loop der tijden voortging dit zou verbeteren en latere zaaiers beter resultaat hebben, zodat de weg-hoorders, steenachtige-plaats-hoorders en doornen-hoorders zouden ophouden te bestaan of te behoren tot de zeldzaamheden. Integendeel; de Heer zelf waarschuwt ons duidelijk dat inplaats dat het Evangelie gelijkelijk meer vrucht zou gaan dragen, het zou gaan verminderen. Want wij lezen daaromtrent in vers 8: "..... en gaf vrucht, het een honderd, het andere zestig en het andere dertigvoud". Deze woorden zijn te duidelijk om misverstaan te worden. En gaande over de historie van de laatste 1900 jaar is

het niet moeilijk tot de gevolgtrekking te komen dat honderd-voudige vrucht van het zaad dat in goede aarde viel, was verkregen ten tijde der apostelen; zestigvoud ten tijde van de Reformatie en dertigvoud in de tijd waarin we nu leven.

De Heer verklaart de verschillende soorten grond die bezaaid worden als vier verschillende klassen van mensen die het Woord horen. Deze kunnen aangeduid worden als: hard-hartig, licht-hartig, half-hartig en goedhartig.

En we moeten wel opletten dat Christus in deze gelijkenis niet spreekt van het standpunt van Gods eeuwige en onveranderlijke Raad - want hierin is geen fout of misslag - maar van het standpunt van menselijke verantwoordelijkheid. Wat wij hier hebben is: het Woord van het Koninkrijk gericht tot 's mensen verantwoordelijkheid en hoe dit door hen wordt beantwoord.

1. De Weg-hoorders

"En als Hij zaaide, viel een deel bij de weg; en de vogelen kwamen en aten dat op." "Als iemand dat woord des Koninkrijks hoort en niet verstaat, zo komt de boze en rukt weg hetgeen in het hart gezaaid was; deze is degene, die bij de weg bezaaid is." *Mat.13:4, 19* Hier dan is het hart onontvankelijk, hard, gesloten, geen weerklank gevend. Het is gelijk de publieke vastgetreden weg, verhard door het spoorhoudende verkeer daarop van de wereld; van de voetstap der arme, tot de luxe auto der rijke. "Als iemand het Woord hoort en niet verstaat" (niet ontvangt). Dan komt de boze en rukt weg hetgeen in zijn hart gezaaid was." Dit is verantwoordelijkheid. Wie het Woord hoort is verplicht het te verstaan (te ontvangen).

Het is waar: "de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn; want ze zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden." *1Kor.2:14* En het is alzo waar, dat geloven van Gods Woord, het begrijpen der dingen die van God zijn, alleen van God wordt gegeven; dat is genade. Maar het is eveneens waar dat allen die het Woord horen en lezen verplicht zijn Hem aan te roepen: "En een ieder die bidt, die ontvangt en die zoekt, die vindt." *Mat.7:8* En Zijn belofte is: "Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij zal de zachtmoedigen Zijn weg leren." *Ps.25:9* Maar wanneer er geen verandering des harten is voor God, geen zoeken naar Zijn wijsheid, dan zullen de dingen die "des Geestes Gods zijn" nooit worden begrepen. Satan zal wegnemen wat gehoord of gelezen is, en wij kunnen alleen ons zelf de schuld geven.

2. De steenachtige-plaats-hoorders.

"Een ander deel viel op steenachtige plaatsen, waar het niet veel aarde had; en het ging terstond op omdat het geen diepte van aarde had. Maar als de zon opgegaan was, zo is het verbrand geworden, en omdat het geen wortel had, is het verdord." "Maar die in steenachtige plaatsen bezaaid is, deze is degene, die het Woord hoort en dat terstond met vreugde ontvangt; doch hij heeft geen wortel in zichzelf, maar is voor een tijd; en als verdrukking of vervolging komt, om des Woords wil, zo wordt hij terstond geërgerd." *Mat.13:5, 6, 20, 21*

De soort grond hier bedoeld is rots met een laagje aarde bovenop. In deze schrale grond wordt het zaad ontvangen, maar de groei ervan is oppervlakkig. De rotsachtige ondergrond stuit spoedig alle groei. Dit is een

bijzonder soort hoorders van het Woord. In het begin gelijken ze jonge christenen, wedergeborenen. Doch spoedig blijkt het slechts de opflikkering van een bengaals vuur te zijn. Daar is geen diepte van grond. De gevoelens zijn opgewekt, maar er is geen onderzoek des gewetens geweest. Het is alleen oppervlakkige vreugde, maar geen diepe, ernstige overtuiging, geen waarachtige bekering. Want wanneer een werk van Gods genade in een ziel is gedaan, dan zijn de eerste verschijnselen door het Woord teweeggebracht geen vrede en vreugde, maar gebroken zijn van hart, nederigheid en leed over het vorige leven buiten God.

Een treurig verschijnsel is het dat heden ten dage bijna alles in verband met de prediking van het Evangelie juist berekend is om dit soort van steenachtige-plaats-hoorders voort te brengen. Opgewekte liederen, luchthartigheid, afgewisseld met sentimentaliteit van de prediker, aldus werkende op de gevoelens van de hoorders; het niet duidelijk naar voren brengen van zonde en schuld en Gods heilige toorn, maar integendeel een veel praten over Jezus - zooals men praat over ieder goed mens - in plaats van De Heere Jezus Christus de Redder van zondaren te prediken. Dit alles leidt tot de bedriegerij welke de ziel van de zondaar vindt in valse vreugde en valse hoop.

Beneden het dunne laagje grond is de harde massieve rots die nimmer het Woord toelaat om wortel te schieten. Daar is een uitwendige vorm van Christen-zijn ... dicht bij het Koninkrijk. Maar gelijk de dode bladeren van de boom vallen bij de eerste nachtvorst, of een ruwe wind deze her en der blaast en doet vergaan, zo is het einde dezer zaaiïng dat rijke oogst doet verwachten.

3. De doornen-hoorders

"En een ander deel viel in de doornen; en de doornen wiesen op, en verstikten het." "En die in de doornen bezaaid is, deze is degene die het Woord hoort, en de zorgvuldigheden dezer wereld, en de verleiding des rijkdoms verstikt het Woord, en het wordt onvruchtbaar." *Mat. 13:7,22* In Markus 4:19 wordt daaraan toegevoegd als medeoorzaken "de begeerlijkheden omtrent andere dingen", en in Lukas 8:14 "wellusten des levens".

Het zijn hier niet zozeer inwendige als wel uitwendige oorzaken die het vrucht dragen van het gezaaide beletten.

Zo maakt de Heer hier bekend wat van menselijke zijde het zaad onvruchtbaar maakt. De reden waarom de prediking van het Woord geen geestelijke oogst voortbrengt bij allen die het horen (of lezen) is ten eerste: de natuurlijke hardheid van des mensen hart en de tegenstand van Satan; ten tweede: de oppervlakkigheid van de natuurlijke mens; en ten derde: de aantrekkingskracht en de verstrooiïng welke de dingen dezer wereld op hem uit oefenen. Deze dingen maken onvruchtbaar en zijn vermeld om de christen te waarschuwen en ter lering. En aldus wordt de dienstknechten van Christus medege-deeld wat zij kunnen verwachten, en tevens ingelicht welke oorzaken en machten hun werkzaamheden zullen tegenstaan: Satan, het vlees en de wereld.

4. De goede-aarde-hoorders

"En een ander deel viel in goede aarde, en gaf vrucht, het een honderd-, het ander zestig- en het ander dertigvoud." "Die nu in de goede aarde bezaaid is, deze is degene, die het Woord hoort en verstaat, die ook vrucht draagt en voortbrengt, de een

honderd-, de ander zestig-, en de andere dertigvoud." Mat.13:8, 23

Hier is buitengewone oplettendheid nodig bij wat de Heer zegt omtrent hem "die in een goede aarde bezaaid is". Christus zeide niet: dit is hij in wien het werk van Genade volbracht is; en evenmin: dit is hij wiens hart ontvankelijk is gemaakt door het werk van de Heilige Geest. En ofschoon het een onomstotelijke waarheid is dat dit moet voorgaan eer de zondaar het Woord kan ontvangen en vrucht dragen, dit is echter niet het licht der waarheid dat Christus hier naar voren brengt. Als reeds voorheen gezegd, Hij spreekt hier van het standpunt van 's mensen verantwoordelijkheid, en niet van dat van Gods eeuwige raad.

Wat Christus hier bekend maakt is hetgeen de hoorder van het Woord, bij Genade, zelf moet doen. Het supplement in Mark. 4:20 en Luk. 8:15 geeft hieromtrent licht.

"Welke het Woord horen en aannemen" en "het in een eerlijk en goed hart bewaren en in volständigkeit vruchten voortbrengen."

Dus zijn de voorwaarden tot vruchtbaarheid: aannemen in een eerlijk en goed hart en bewaren. En dit laatste doen in volständigkeit. Het wil zeggen met een onbevooroordeelde geest, een open hart, het Woord vasthouden. Er is veel rotsgrond in ieder onzer zielen en daar groeien zeer veel doornen. Daarom laten we nimmer verachten Gods hamer, Gods ploegijzer en Gods vuur. Veel moet opgebroken, veel moet verbrand worden in het leven van christenen om vrucht te kunnen dragen. Veel gebed is nodig voor het verstaan en bewaren van Gods Woord. Waardeer het, heb het lief en bestudeer het - het is Gods Woord.

Het Onkruid

De gelijkenis van het onkruid geeft ons een verklaring van het Christendom zoals het sinds negentienhonderd jaar is geweest tot op dit ogenblik; waarheid en leugen vermengd, waarheid en bedrog naast elkaar; Rome en haar Protestante dochters floreerende onder de mantel van christianiteit. Het veld, of de akker, is de wereld waarin tarwe en onkruid te samen opgroeien. Deze staat van zaken is het werk van de Vijand sinds het begin dezer dispensatie (bedeling of tijdperk).

Gelijk de vorige gelijkenis geeft deze ons een besliste verwerping van de droom dat door de prediking van het Evangelie de zaak van Christus zich zal uitbreiden totdat de gehele wereld vervuld zal zijn met de kennis van de Heerlijkheid des Heeren. Want Christus verklaart hier beslist dat tarwe en onkruid te zamen zullen opgroeien tot de voleiding der wereld (der eeuwen) dat is: dezer dispensatie; wanneer de Zoon des Mensen Zijn engelen uit zal zenden om al de ergernissen en degenen die onrecht doen uit Zijn Koninkrijk te vergaderen en in de vurige oven te werpen. Mat.13:40-42

Onze attentie dient een ogenblik bepaald te worden op het woordje "onkruid". In gewone omstandigheden wordt een graanveld eerst van het onkruid gezuiverd. Hier moet het onkruid opgroeien met de tarwe tot de oogst. Waarom? Het onkruid openbaarde zich pas als onkruid toen de tarwe opgeschooten was en vrucht voortbracht. Mat.13:26

Het feit dat de mogelijkheid bestond om bij het zuiveren van de akker met het onkruid ook tarwe uit te trekken bewijst dat we hier

met een bijzonder soort onkruid te doen hebben. ^{Mat.13:29} En zo is het. Het onkruid hier bedoeld is volgens een meer correcte vertaling "dolik". Dit is een soort gedege-nerede tarwe en gerst welke wij soms ook bij ons langs de wegen vinden en hetwelk haast niet van de echte tarwe of gerst kan onderscheiden worden voordat het ware graan rijp is. Het feit dat de dienstknechten van de Heer des huizes het onkruid als zulks herkenden doet aan deze verklaring niets af, want deze dienstknechten met wie geen andere bedoeld kunnen zijn dan de apostelen hadden buitengewone gaven van de Heilige Geest en konden derhalve beter het echte van het valse onderscheiden. Maar de mogelijkheid van vergissing bestond en derhalve moesten ze te zamen opgroeien tot de oogst.

De vijand die dit onkruid "dolik" zaaide wist wat hij deed. "En geen wonder; want de Satan zelf verandert zich in een engel des lichts. Zo is het dan niets groots, indien zijn dienaren zich veranderen als waren zij dienaars der gerechtigheid." ^{2Kor.11:14, 15}

Satan was hier boer geworden, zaaïende zijn zaad, predikende zijn evangelie; een mengelmoes van wet en genade en vrije wil waardoor de grote massa wordt bedrogen. En de speciale dienaren van satan worden niet gevonden in de kroegen, danslokalen en achterbuurten, ook niet bij de wedrennen of in de bioscopen, maar in onze theologische scholen, op de preekstoel en voor het altaar. Deze agenten van satan prediken geen wetteloosheid maar de rechtvaardigheid van hun eigen verduisterd hart, "want zij zijn der rechtvaardigheds Gods niet onderworpen." ^{Rom.10:3}

Satan heeft een imitatie evangelie; een imitatie Christus; een imitatie kerk en imitatie christenen. De uiterlijke vormen verschillen meer of minder doch overigens: een lust voor de ogen, begeerlijk voor het vlees, zeer gemakkelijk in het dagelijks gebruik en heel goedkoop. Eens per week ter kerk, eens per dag een hoofdstuk uit Gods Woord afgeram-meld, een "Onze Vader" opgedreund, de tienden op tijd betaald, dominee of priester beleefd gegroet, belijdenis op tijd gedaan, en op het laatst een deftige begrafenis. Satan is tevreden, en de mensen ook. Satan heeft groot plezier van de door hem gezaaide dolik, want de tarwe is welhaast er door verstikt.

Maar laat deze dolik, dit onkruid, deze valse christenen weten dat zij spoedig opgebonden zullen worden in bundels met het etiket waar-op de naam hunner kerk, secte of organisatie om met vuur verbrand te worden. "Daar zal zijn weinig en knersing der tanden." "Alle plant, die Mijn Hemelse Vader niet geplant heeft zal uitgeroeid worden." ^{Mat.15:13}

En als we de tekenen der tijden nagaan zien we reeds in vervulling komen het "verga-deren", het opbinden van het onkruid om te worden verbrand. Een aandachtige be-schouwing van vers 30 vertelt ons dat vóór de verbranding van het onkruid de tarwe in de schuur samen zal worden gebracht, wat volkomen overeenstemt met 1Thes.4:16 en 17 en 5:3. Waar wij ook heen zien, de indivi-du, de persoon, wordt meer en meer als niet bestaande. Coöperatie, organisatie, trusts, syndicaten, verenigingen, clubs, bonden, op alle gebied, met godsdienstige naam of niet, zeggen ons dat het Goddelijk bevel: "Verga-dert eerst het onkruid" alreeds gegeven is.

En nu een praktische conclusie van deze gelijkenis.

Ten eerste: zie het onvruchtbare, het nutteloze werk van reformeren en verbeteren dezer wereld welke reeds onder de doem ligt van het oordeel Gods. Het zijn nieuwe lappen op een oud kleed. Dronkenschap, ontucht, wreedheid, godslastering, misdaad, loondiefstal en werkstaking kunnen evenmin uitgeroeid worden als schijnheiligheid en farizeeïsme. De mens kan evengoed proberen de zee in jenever of bajonetten te veranderen.

De Heer zegt: "laat ze beide (tarwe en onkruid) te zamen opwassen tot de oogst." Daarom, verspil uw tijd niet met het kweken en veredelen van onkruid maar predik het Evangelie van Jezus Christus in al zijn volheid.

En ten tweede: dat de tarwe en het onkruid te zamen opwassen tot de oogst op de akker waarin het gezaaid is. De akker is de wereld ^{Mat.13:38} en niet de kerk. Deze gelijkenis vertelt ons hoe de goede naast de boze in de wereld zijn. Het wordt niet gezegd van de kerk "laat beide te zamen opwassen tot de oogst". In de brieven der apostelen vinden we verscheidene aanmaningen dat valse leer, levensgedrag in strijd met het Evangelie en farizeeïsme geoordeeld moeten worden en verwijderd uit de kerk.

Het Mosterzaad

"Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan het mosterzaad, hetwelk een mens heeft genomen en in zijn akker gezaaid; hetwelk wel het minste is onder al de zaden, maar wanneer het opgewassen is dan is het de meeste van de moeskruiden, en het wordt een boom,

alzo dat de vogelen des hemels komen, en nestelen in zijn takken." ^{Mat.13:31 en 32}

Om deze gelijkenis te begrijpen hangt alles af van de uitlegging der drie figuren: het mosterzaad, de door dit zaad voortgebrachte boom, en de vogelen des hemels welke nestelen in zijn takken.

Weinig gedeelten der Heilige Schrift zijn zodanig ondersteboven gezet dan dit. De grote reden hiervan is het verkeerde begrip van "het Koninkrijk der Hemelen". En nogmaals wordt hier beklemtoond dat deze zeven gelijkenissen één geheel vormen en dat iedere gelijkenis op zichzelf een schakel vormt in dat geheel; iedere gelijkenis een gedeelte is van het gehele schilderstuk. Deze zeven schakels vormen één ketting; deze zeven schetsen vormen te samen de gehele complete schilderij.

In de eerste gelijkenis zien we de meeste grond ongeschikt, en van het gedeelte goede grond zien we de oogst steeds minder worden. Een gedeelte brengt voort honderdvoud, een ander zestig- en de laatste dertigvoud. In de tweede gelijkenis zien we dat gedeelte hetwelk vrucht draagt bezaaid met onkruid (dolik), hetwelk te zamen op de akker zal blijven tot de oogsttijd. Dus zijn we gewaarschuwd dat de gevolgen van Satans werk niet hersteld kunnen worden, dat de oogst als geheel genomen mislukt is, en dat in het eind van deze dispensatie de Heer zelf de scheiding van het koren en het onkruid ter hand zal nemen. Logisch is het derhalve dat deze derde gelijkenis, als schakel in het geheel, niet en nooit een figuur kan geven van een uitbreiding van de kerk van Christus of een algemene overwinning

der zaak van Christus door het Evangelie. Integendeel.

Een mosterdzaad werd in de akker (de wereld Mat. 13:38) gezaaid. Nu brengt een mosterdzaad volgens de door de Heere God vastgestelde wetten der natuur altijd een struik, moeskruid, voort en nimmer een boom. En hoewel het waar is dat in sommige streken der aarde, ook in Palestina, zulk een mosterdstruik zeer groot kan worden; het kan nimmer een boom worden. Een struik blijft een struik; gelijk brengt voort gelijk. En tenzij dat de mens ingrijpt en begint om de natuurwetten te verkrachten, het zaad van moeskruid, struik, zal altijd moeskruid, een struik, voortbrengen, evenals een koe altijd een koe zal voortbrengen. Men kan een plant of boom of dier of mens of onkruid cultiveren, veredelen; maar nooit iets anders maken dan wat het inderdaad is.

Verder: het mosterdzaad dat hier opwast en een boom wordt is dus iets onnatuurlijks, een monsterachtige verschijning welke noch de kerk, noch christianiteit kan zijn, omdat een boom zijn wortels diep en stevig in de aarde werkt om zich vast te houden. Wel dan, het Koninkrijk van Christus is volgens Zijn eigen verklaring "niet van deze wereld". ^{Joh. 18:36} Deze wereld is geen geschikte plaats voor Gods Kinderen en christianiteit, waar Satan en het vlees met de wereld zich verenigen in vijandschap tegen hen. En dus zou de wereld op moeten houden te zijn wat ze werkelijk is of het zaad zou van karakter moeten veranderen. En dit is juist wat deze gelijkenis leert: het moeskruid, de struik, wordt een boom.

Het is inderdaad vreemd dat sobere ernstige kinderen Gods ooit in deze onnatuurlijke

vorming van struik in boom, dit abnormaal product van een mosterdzaad welk zich ontwikkelt in een boom, een geschikt beeld gezien hebben van Gods kinderen in coöperatieve vorm, de zichtbare kerk van Christus op aarde.

De Heere Jezus Christus heeft talloze malen gezegd dat de hoop, de roeping, het burgerschap, de bestemming van Zijn volk een Hemelse is, en niet een wereldse of aardse. Verder, deze boom met zijn takken en twijgen wijd uitgebreid en hoog opgeschoten (als het karakter van iedere boom is) spreekt van grootheid, macht en verhoging. Maar het kenmerk van de heiligen van het Nieuwe Testament, door Christus met Zijn bloed gekocht, is nederigheid, zwakheid, lijden en vervolging. Hoe meer een kerk die zich kerk van Christus noemt de ladder van wereldse grootheid, macht en invloed beklimt, hoe meer zij door de wereld gerespecteerd wordt, hoe lager zij geestelijk zinkt. De Heer zegt: "Want dat hoog is onder de mensen is een gruwel voor God." ^{Luk. 16:15}

En voor hen welke mochten ontkennen wat hiervóór is uitgelegd nl. dat het moeskruid dat opgroeit tot een boom iets onnatuurlijks, iets monsterachtigs is, verwijs ik naar des Heeren verklaring zelf: "Hetwelk wel het minste is onder al de zaden, maar wanneer het opgewassen is dan is het het meeste van de moeskruiden en het wordt een boom. Alzo dat de vogelen des hemels komen en nestelen in zijn takken." Mat. 13:32

Wanneer we de Heilige Schrift met de Heilige Schrift uitleggen dan zijn deze "vogelen" altijd het symbool van de agenten van Satan. En hoewel de duif en de arend in sommige

gedeelten der Schrift het symbool zijn van wat is goed, zelfs heilig, ^{Joh.1:32} doet dit niets af aan het feit dat "vogels" altijd het symbool zijn van kwaad, dienaren van Satan.

Wij lezen b.v. dat Abraham het wild gevogelte weg joeg hetwelk neder kwam op het aas (het geslachte offer hem geboden door de Heer). ^{Gen.15:11}

En we lezen: "En uw dood lichaam zal aan alle gevogelte des hemels, en aan de beesten der aarde tot spijs zijn." ^{Deut.28:26}

En van het gevallen Babylon wordt gezegd dat het een woonstede is der duivelen (demonen) en een bewaarplaats van alle onreine geesten en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte. ^{Op.18:2}

Maar we hebben niet buiten dit hoofdstuk te gaan om dit te ontdekken, want het Griekse woord in vers 32 is precies hetzelfde als dat hetwelk in vers 4 gebruikt is voor vogelen en welk verklaard wordt in vers 19 door de Heere zelf als "de boze".

Hoe zou het dan mogelijk zijn dat deze boom waarin de vogelen des hemels komen nestelen de "kerk van Christus" of het waarachtige "Koninkrijk van Christus" zou kunnen symboliseren?

Maar meer over deze boom, het monsterachtig product van een mosterdzaad. In Daniël 4:10-12 vinden we in het vizioen van Nebukadnézar de sleutel tot deze gelijkenis. Immers lezen we dat deze boom gezien werd tot het einde der ganse aarde, zijn loof schoon was, zijn vruchten vele en dat het gedierte des velds onder hem schaduw vond en de vogelen des hemels woonden in zijn takken. En in Dan.4:20-22 lezen we de uitlegging hiervan: "De boom... dat zijt gij o Koning". Dus de boom was een symbool van een machtig aards Koninkrijk.

In Ezechiël 31 vinden we hetzelfde symbool gebruikt "Zie, Assur was een ceder op de Libanon ... alle vogelen des hemels nestelden op zijn takjes ... en alle grote volken zaten onder zijn schaduw." We zien dus dat de boom aardse grootheid symboliseert.

En de historie van het Christendom bevestigt dit. In het begin waren de Christenen een handvol verachte en spoedig vervolgd menschen. Ze werden gevangen genomen, opgesloten, gemarteld, vermoord met alle middelen welke Satan ten dienste stonden. Maar: "het bloed der martelaren werd het zaad der kerk". En toen brutaal geweld niet baatte veranderde Satan van tactiek. Hij begon nu van binnen te werken. Wereldse menschen werden bewogen om zich als lidmaten in de kerk van Christus te dringen. Deze veroorzaakten dat de Waarheid vervalst of verdraaid werd, de discipline verslapt, datgene wat aan de wereld tegen stond werd achter gehouden en datgene wat het vlees kon behagen werd op de voorgrond gebracht. Spoedig was Christianiteit niet meer gehaat, de kloof tussen de wereld en de kerk was overbrugd. De vervolging hield op en de openbare belijdenis van de verachte en verworpen Zone Gods werd populair. Meer en meer begunstigen de rijken en wijzen en groten der aarde de eens zo gehate zaak van Christus tot hun eigen belang, en zorgden er voor dat de grote fundamentele waarheden als waardeloze documenten werden opgeborgen, als zijnde onpractisch voor deze wereld.

In de vierde eeuw werd door de hoofden van het Romeinse Rijk begrepen dat de zaak van Christus een morele macht was, waard om te exploiteren. De degenererende kerk

van Christus werd verenigd met de Staat, en zo ontstond een vast religieus-politiek systeem dat we nu kennen als het Christendom. En onder deze veranderde omstandigheden werd christianiteit groot op de aarde waardoor het ophield christianiteit te zijn. De grotten en holen voor geheime samenkomsten en aanbidding maakten plaats voor kostelijke cathedrales en kerkgebouwen. Duizenden en duizenden lieten zich met water sprenkelen om in dit systeem te worden opgenomen, de leiders zochten en verkregen hoge welbetaalde betrekkingen, de bediening en prediking kreeg een officieel stempel en tot op heden is het niet meer de vraag of een prediker of dienaar des Woords van God gezonden is, maar of hij een officiële aanstelling heeft als priester of predikant.

Aldus hebben we in de eerste drie gelijkenissen gezien de voorspelling van de ontwikkeling van het kwade.

Ten eerste: Satan nam een deel van het goede zaad weg.

Ten tweede: Satan is bezig met imitatie of namaak, en

Ten derde zien we het verdorven Christendom dat hem en zijn agenten schuilplaats en woning verstrekt.

Het Zuurdeeg

Opnieuw, ook deze gelijkenis, als alle andere in dit hoofdstuk vormt een schakel in het geheel en kan dus onmogelijk in tegenspraak zijn met de vorige. Evenals er een duidelijke onmiskenbare verbinding is tussen de eerste en tweede gelijkenis, als het begin van Het Koninkrijk der Hemelen in zijn tegenwoordigen vorm, also is hier een voortzettende verbinding tussen de derde en vierde gelijkenis, welke bevatten: de uitbreiding

en het bederf van dat Koninkrijk. De derde gelijkenis geeft ons een uitwendige kijk op de groei en het bederf, terwijl de vierde ons het inwendige geheime bederf openbaart. Verder, daar de Heer ons de eerste twee en de laatste gelijkenis zelf verklaard heeft (vers 37-43 en 49-52) ligt het voor de hand dat de tussenliggende vier in volkomen accoord daarmee moeten worden uitgelegd.

"Het Koninkrijk der Hemelen is gelijk aan een zuurdesem, welke een vrouw nam en verborg in drie maten meels, totdat het geheel doorzuurd was." ^{Mat.13:33}

Zuurdesem is overal in de Heilige Schrift gebruikt in ongunstige betekenis, beduidende bederf. Al dadelijk blijkt dat zuurdesem niet kan staan als figuur voor het Evangelie; want in vers 11 en 35 lezen we dat in deze gelijkenissen een verborgenheid wordt geopenbaard welke verborgen was van vóór de grondlegging der wereld. En wanneer we nu zien dat Galaten 3:8 ons vertelt dat het Evangelie reeds aan Abraham was verkondigd (rechtvaardiging door het geloof) dan is het zeker duidelijk dat met zuurdesem nooit het Evangelie bedoeld kan zijn.

Ten eerste: Hoe werkt zuurdesem? Het wordt eenvoudig in het meel geplaatst en na verloop van tijd is dat geheel doorzuurd. Men laat het stil waar het geplaatst is en het doet zijn werk vanzelf. Maar is dit hoe het Evangelie werkt? Zekerlijk niet. Millioenen hebben het Evangelie ontvangen en het had geen uitwerking op hen. Ze daalden als doemelingen ten grave.

Ten tweede: Wat doet het zuurdesem nog meer? Het maakt dat het meel rijst, zwelt,

opblaast. Doet het Evangelie dit als het in het menselijk hart komt? Zekerlijk niet. Het veroorzaakt juist het tegenovergestelde; het maakt nederig, sober, solied.

De eerste keer dat zuurdesem genoemd wordt in de Heilige Schrift is in Gen.19:3. Lot bakte ongezuurde koeken voor de Engelen die bij hem ten huize kwamen. Lot, de enige "rechtvaardige" in Sodom, wist heel goed dat hij deze gasten niet het gewone gezuurde brood kon (mocht) voorzetten.

In Exodus wordt de Israëlieten bevolen om vóór het feest van het Paasoffer al het zuurdeeg uit hun huizen weg te doen en geen gezuurdesemd voedsel te gebruiken op straffe des dood. Ex.12:15

In Ex.34:25 lezen we Gods verbod om enig gedeseemd met het offer te offeren.

En Lev.2:11 vertelt ons dat bij ieder vuuroffer dessem verboden is.

In Mat.16:11 zegt de Heere Jezus tot de discipelen dat zij zich zouden wachten voor de zuurdesem der Farizeën en Sadduceën. Zo in Lukas 12:1: "Vooreerst, wacht uzelfen voor de zuurdesem der Farizeën, welke is geveinsdheid."

Zo lezen we in 1Kor.5:6 en 7: "Weet gij niet dat een weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt? Zuivert dan de oude zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt."

De laatste keer lezen we hiervan in Gal.5:7-9. En ook hier wijst de zinsnede "een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg", op gisting, bederf.

En wie mocht tegenwerpen dat in Lev.23:17 en Am.4:5 in tegenovergestelde zin van zuurdesem wordt gesproken, het volgende zal hierin zeker licht geven. Lees aandachtig Lev.23:15-17.

Dit is de voorschaduw van het Pinksterfeest, vermeld in Hand.2, waar de eerstelingen dezer nieuwe dispensatie gezien worden: geredde Joden-zondaars en Heiden-zondaars. Aangezien de oude natuur steeds in de wedergeboren zondaar blijft, daarom was de zuurdesem in het offer genoemd in Lev.23:17 nodig als type dezer "eerstelingen den Heere". Waar ook het brood, het deeg, een type is van Christus of Zijn Woord, het is altijd ongezuurd.

En wat nu betreft Am.4:5 (lees het gehele hoofdstuk): Het is duidelijk dat hier ironie, spot gesproken wordt, welke juist het tegenovergestelde bedoelt. Juist als een vader tegen zijn ondeugende jongen zou zeggen: "Gooi opnieuw een ruit uit want gij doet het zo graag." "Komt te Beth-El en overtreedt te Gilgal; maakt des overtreders veel en rookt van het gedeseemde een loffer." Am.5:4, 5

Ten derde: Wie nam de zuurdesem? Een vrouw. Maar de Heere Jezus Christus heeft nimmer het Evangelie in de hand ener vrouw gegeven. De prediking van het Evangelie is het werk van een man.

Zeker, de zusters in Christus hebben belangrijk werk te doen in deze, als daar zijn: het bidden voor de predikers, het verzorgen en ondersteunen van hen, het persoonlijk en in privaat spreken over het Evangelie, enz.; doch de prediking van het Evangelie is in de handen van de man gegeven.

We lezen verder van deze vrouw dat zij "nam" en "verborg". Dit wil zeggen dat zij zuurdesem ongevraagd had bemachtigd en op sluwe wijze in het meel gebracht. Op slinkse manier was door haar een vreemd

en bederf wekkend element in het meel gebracht. Zij had dus juist gedaan wat God verboden had, de olie er uit gelaten en de zuurdesem er in gedaan.^{Lev.2} God geeft Zijn Woord, geeft eeuwig leven, maar de zondige mens neemt het kwaad, neemt de verboden vrucht. We ontvangen het Evangelie, Gods Woord, en prediken het openlijk en niet heimelijk in het verborgen.

De vrouw hier verwijst speciaal naar de Roomse kerk en in het algemeen naar alle vervalsers van Gods Woord. Rome heeft vele "dochters".

Het is zeer merkwaardig dat in de leidende valse godsdiensten een vrouw de hoofdrol speelt.

In de Roomse kerk wordt een vrouw - de moeder van Jezus - de grootste eer toegebracht.

In modernistisch Protestantisme beginnen vrouwen de kansel te beklimmen.

In het moderne Leger des Heils treden de vrouwen op als leiders, woordvoerders en predikers.

Spiritualisme was begonnen in Boston in 1848 bij de gezusters Fox.

Zevende dag Adventisme was gegrondvest door Mevrouw White.

Christian Science was georganiseerd door Mevrouw Eddy.

Theosophie was op touw gezet bij Madame Blavatsky, en wordt gedirigeerd door Mevrouw Besant.

Ten vierde: "In drie maten meels." Is dit het type, de figuur, van de gevallen mensheid, als haast overal geleerd wordt? "En Abraham haastte zich naar de tent tot Sara, en hij zeide: "Haast U; kneedt drie ma-

ten meelbloem, en maakt koeken." ^{Gen.18:6}

En nu: waarvan liet Abraham voedsel bereiden voor de Heer en Zijn Engelen? Van meelbloem, het product hetwelk komt van goed zaad dat alleen goede tarwe voortbrengt; niet van onkruid, van dolik. En wat goed is, voedend, standhoudend, kan nimmer de type of figuur zijn van de gevallen en bedorven mensheid. Het meel is het type van Hem welke is het tarwegraan. ^{Joh.12:24} Drie maten is het type, het figuur, van de persoon van Christus, evenals het teder en goede kalf in Gen.18:7.

Wij moeten derhalve concluderen dat: de "drie maten meels" het type zijn van Christus als voedsel voor Zijn volk; Christus tot ons gebracht in het geïnspireerde geschreven Woord. Men leze hieromtrent Joh. 6:53-58 "Dit is het brood."

We hebben nu in deze gelijkenis gezien dat een vrouw op een ongeoorloofde wijze zuurdesem nam en verborg in drie maten meels. Of met andere woorden: iemand, niet van God aangewezen om het Evangelie te verkondigen, nam iets dat haar niet van God was gegeven (zuurdesem, bederf) en verborg dat (bracht dat er heimelijk in) in drie maten meels (in Gods Woord).

Is dit de wijze waarop Gods dienstknechten het Evangelie prediken? Is het Evangelie iets dat in het verborgen gebracht wordt? Zegt God Zijn dienstknechten dit in het geheim te doen? Neen!

De Heer zeide tot hen: "Hetgeen Ik U zeg in de duisternis, zegt het in het licht; en hetgeen gij hoort in het oor, predikt dat op de daken." ^{Mat.10:27}

Ten vijfde: Het zuurdesem is volgens de Heilige Schrift het type, het symbool van het bederf, de vervalsing van Gods Waarheid, valse leer.

De onvermengde Waarheid van God is te zwaar voor de natuurlijke mens. De Souvereiniteit, de Absoluutheid van God, de hulpeloosheid van de mens, het verschrikkelijke der zonde, de volkomenheid van des mensen verdorvenheid, de eeuwige straf der Hel voor de boze, kunnen door het natuurlijk verstand niet worden begrepen. Daarom hebben Rome en haar dochters het zuurdesem in het meel verborgen om het brood dat zij uitreiken beter verteerbaar te maken. En de historie heeft zich ook in deze herhaald. De Heer zegt in Mal.1:7: "Gij brengt op Mijn altaar verontreinigd brood." Zo hebben heden ten dage priesteracht en clericalisme het Brood van God vervalst.

Het was reeds begonnen ten tijde van de apostel Paulus, welke verklaart: "Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt reeds gewrocht." ^{2Thes.2:7}

Er zijn nu slechts heel weinig plaatsen meer waar het hongerige Kind van God gaan kan om zuiver Brood te ontvangen. Nog slechts een korte tijd en het meel zal geheel doorzuurd, vervalst, corrupt zijn; en dit zal volkomen zijn bij de wederkomst van Christus voor de gelovigen. ^{Zie 1Thes.4:13-18}

Een schat in de akker

"Wederom is het Koninkrijk der Hemelen gelijk aan een schat in de akker verborgen, welke een mens gevonden hebbende, verborg dien, en van blijdschap over denzelfden, gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker." ^{Mat.13:44}

De algemene uitlegging dezer gelijkenis raakt kant nog wal en maakt Christus tot een leugenaar. Immers noch het Evangelie, noch Christus wordt ergens in Gods Woord een schat genoemd of als symbool daarmee vergeleken. En noch het Evangelie noch Christus zijn verborgen in de akker, welke, zoals de Heere Jezus zelf zegt, is: de Wereld, en niets anders. Mat.13:38

Hoewel zondaren bevolen wordt God te zoeken, lezen wij in Rom.3:11 en andere plaatsen, dat er niemand is die God zoekt. Integendeel: het is God die de zondaar zoekt, en we lezen: "Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was." ^{Luk.19:10}

En aangenomen voor een ogenblik dat: de schat in de akker verborgen welke een mens gevonden hebbende ... deze mens een zondaar was welke Christus of het Evangelie had gevonden, hoe is dat dan te rijmen met het Evangelie dat hij dien schat verborg en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker? Gods Woord heeft nimmer en nooit aan de zondaar, welke vrede en rust verkregen heeft in Christus, bevolen om uit de wereld te gaan en deze of het Evangelie in de wereld of ergens anders te verbergen. Integendeel. Christus zegde Zijn discipelen: "Laat uw licht alsoz schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader die in de hemelen is, verheerlijken." ^{Mat.5:16}

"En verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker." Wel, de zondaar heeft niets te verkopen want hij is arm en blind en naakt en om dezelfde reden kan hij niets kopen. En het zij herhaald: dat de Heere Jezus zelf verklaart in vers 38 dat de akker de wereld is. Niemand is in staat deze akker te kopen.

Luie fadsige mensen mogen zich tevreden stellen met de uitlegging dezer gelijkenis dat: een zondaar die Christus vindt verbergt dit als een schat in zijn hart; doch dit kan nimmer het kind van God bevredigen die bij Gods genade zelf de Heilige Schrift onderzoekt.

Onderzoekt de Schriften! Wie oren heeft om te horen, die hore !

De eerste vier gelijkenissen waren door de Heer gesproken tot de menigte omdat: "zij ziende niet zien, en horende niet horen, noch ook verstaan". *Mat.13:13-15, 34-35* Daarop liet Hij de menigte van zich weggaan en ging naar huis waar de discipelen tot Hem kwamen. Aan hen verklaarde Hij de tweede gelijkenis, terwijl hij daarna nog drie andere gelijkenissen tot de discipelen sprak omtrent dit Koninkrijk der Hemelen.

Het ligt voor de hand dat deze discipelen terneergeslagen waren bij het sombere beeld dat de Heer had geschilderd over Zijn te komen Koninkrijk hier op aarde: Christus was begonnen met het goede zaad in de akker (de wereld) te zaaien, welk werk Zijn discipelen zouden voortzetten. Het kleinste gedeelte van dat zaad zou slechts vrucht dragen, en slechts een heel klein gedeelte goede vrucht (honderdvoud). Daarop zou Satan gaan boeren, met het gevolg dat het onkruid (dolik) zo welig opschoot, dat het noodzakelijk was dit met het goede graan te laten opgroeien en bij de oogst dit onkruid op te plukken, in bundels te binden en te verbranden.

Hij waarschuwde hen verder dat de uitwendige belijdenis van Christus zo vlug en zo breed zou ontwikkelen en uitbreiden dat het zou gelijken op een mosterzwaardje op-

groeijende tot een plant, een moeskruid, hetwelk veranderde in een boom waarin Satan en zijn luitenanten konden nestelen. En alzo schetste Hij hen het inwendig bederf als een vreemd bedervend element (de zuurdesem), op slinkse, heimelijke wijze in het meel gebracht; (het meel, het symbool voor Gods zuivere Waarheid) tot dat op het laatst het gehele meel, de gehele Waarheid, corrupt, verdorven zou zijn.

De volgende drie gelijkenissen zijn uitsluitend tot de discipelen gesproken en verklaarden dat, hoewel de uitwendige belijdenis van de zaak van Christus heel treurig zou zijn doordat de mensen hun verantwoordelijkheid tot God van zich afwierpen, of onachtzaam nalieten; toch zou er van Gods zijde in deze niets falen. Hij vertelde hen dat volgens Zijn onveranderlijke Souvereine wil, van vóór de grondlegging der wereld, God twee groepen van mensen had, twee uitverkoren lichamen. Dat Hij door deze Zijn onuitputtelijken rijkdom van genade en heerlijkheid zal manifesteren in twee gedeelten van Zijn gebied n.l. op de aarde en in de hemel. Van deze twee uitverkoren lichamen is het eerste: "de schat verborgen in de akker" als het symbool van de natie Israël dat een aardse bestemming heeft; terwijl het tweede: "de parel van grote waarde" het symbool is van een volk met een hemelse roeping, hemelse bestemming, hemelse erfenis. Dit laatste is het lichaam van Christus, de kerk.

We zien nu dat in de eerste vier gelijkenissen de Heer het Koninkrijk der Hemelen heeft getekend zoals het zich op aarde openbaart, manifesteert, terwijl in de andere drie Hij de discipelen vertoont wat God in dat Koninkrijk heeft n.l.: een verborgen schat en een parel van grote waarde.

En dit bevestigt wat voorheen is gezegd, dat het Koninkrijk der Hemelen, als door de Heere Jezus Christus in deze zeven gelijkenissen geschilderd, een karikatuur is van het waarachtige Koninkrijk. In een karikatuur is altijd terug te vinden een zekere gelijkenis, zekere karaktertrekken, zekere hoedanigheden van het oorspronkelijke, het waarachtige. Zo hier. Vinden we in de eerste vier gelijkenissen heel zwakke trekken van het oorspronkelijke beeld, het Koninkrijk der Hemelen, hier in de vijfde en zesde gelijkenis komen deze trekken beter, meer uit. En het lijdt geen twijfel of Christus liet deze tot Zijn discipelen beter uitkomen om ze te troosten, op te beuren, over de sombere aanblik van het verloop der manifestatie getekend in de eerste vier gelijkenissen.

"Is gelijk aan een schat, in den akker verborgen."

Nergens wordt in het Nieuwe Testament de kerk een schat genoemd of daarbij vergeleken, en evenzo worden de Christenen, de Heiligen, daar nimmer een schat genoemd. Nu lezen we echter omtrent deze schat dat ze verborgen was in de akker. ^{Mat.13:44} En de akker is de wereld. ^{Mat.13:38} En dit is juist waar Gods aardse uitverkorenen gevonden werden toen God zich voor het eerst met hen bemoeide; dat was in Ur der Chaldeëen. Daar was Abraham verborgen, daar legde God voor het eerst de hand op hem, om hem uit de afgodische omgeving weg te voeren; Abraham die naar het vlees de vader zou zijn van Israël. Later zien we Abraham opnieuw verborgen in Egypte. Hij bouwde den Heere aldaar geen altaar. Zie verder naar Jakob, ver weg van het beloofde land arbeidende voor een goddeloze heiden. Zie hem daar tussen de knechten van Laban als één van hen.

Als we de historie verder volgen, vinden we de afstammelingen van Abraham - in de rechte lijn - ongeveer twee miljoen zielen, werkende, slavende, in de steenbakkerijen en der Egyptenaren. Ze waren inderdaad verborgen, want niets onderscheidde hen uiterlijk van de gewone slaven en het gewone volk.

Dit Israëlietische volk nu, had een van God gegeven speciale aardse bestemming. En zulks blijkt:

Ten eerste uit de woorden door de Heer gesproken tot Abram: "Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land dat Ik u wijzen zal." ^{Gen.12:1}

Ten tweede: "Ten zelfden dage maakte de Heere een verbond met Abram, zeggende: aan uw zaad heb ik dit land gegeven van de rivier van Egypte af, tot aan de grote rivier, de rivier Frath." ^{Gen.15:18}

Ten derde: "En ik zal U (Abraham) en uw zaad na U, het land uwer vreemdelingschapen geven, het gehele land Kanaan, tot eeuwige bezitting, en ik zal hun tot een God zijn." ^{Gen.17:8}

Ten vierde: Zeer sterk blijkt uit Gen.17:13 dat het verbond van God met Israël een vleeselijke, aardse belofte, inhield. De Heere God zegde tot Abraham: "en Mijn verbond zal zijn in ulieder vlees, tot een eeuwig verbond." Hier vooral komt meer dan ooit uit, de scherpe tegenstelling met de Christenen, de Kinderen Gods onder het Nieuwe Verbond, welke een hemelse belofte hebben.

We lezen hierover: "Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft

wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden; tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor U." ^{1Pet.1:3,4}

Ten vijfde: "Toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde, heeft Hij de landpalen der volkeren gesteld naar het getal der kinderen Israëls. Want des Heeren deel is Zijn volk, Jakob is het snoer Zijner erve. Hij vond hem in een land der woestijn en in eene woeste huilende wildernis." ^{Deut.32:8-10}

Deze enkele aanhalingen uit het Oude Testament zijn voldoende om aan te tonen dat de bestemming, het lot, de erfenis van Israël aards is. En dat Israel tevens het bijzonder eigendom, de schat is van de Heere God, blijkt verder uit Ex.19:5; Deut.14 2; Ps.135:4; waar het volk Israëls genoemd wordt: "een volk des eigendoms, uit al de volken, die op de aardbodem zijn." "Mijn eigendom uit alle volken; want de ganse aarde is Mijn." "Want de Heere heeft zich Jakob verkoren, Israël tot Zijn eigendom." En opgemerkt zij, dat wanneer we in de gewone opvatting en taal een "bijzonder eigendom" als "schat" bestempelen, dit volkomen in accoord is met het oorspronkelijke Hebreeuwsche woord dat hier niet anders vertaald kan worden dan schat.

Dus Israël "de Schat" was verborgen onder de volken, in de wereld "de akker" totdat zij in het land Kanaan kwamen. ^{Joz.3:11-13} Ze waren toen een volk dat aan het licht gebracht was, gevonden. En toen de Heere Jezus Christus op de aarde kwam, kwam Hij tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet

aangenomen. Dit was Israël, Zijn volk naar het vlees. "De Mens" is dezelfde als in vers 24, 37 en 45, dat is: Christus. En Christus is alzo de Allerhoogste, de Heere, welke Israël vond; zie Deut.32:1-14. "Eer Abraham was: Ik ben." ^{Joh.8:58}

"Welken een mens gevonden hebbende verborg (dien)." Hij verborg.

Ten eerste hebben wij: de schat verborgen in de akker; dit was de toestand van Israël aan het begin hunner nationale historie.

Ten tweede: we hebben "de Mens" komende tot de schat die door Hem is gevonden.

Ten derde: we hebben de verwerping van Christus door Israël al reeds gemeld voorheen in Mat.12; en Christus alzo verwerpende (zich afkerende van) Israël: "Want zo wie de wil Mijns Vaders doet, die in de Hemelen is, die is Mijn broeder, en zuster, en moeder." ^{Mat.12:50}

En zo wél heeft Christus de schat, Israël, in de wereld verborgen dat sinds de verstrooiing der Joden bij de verwoesting van Jeruzalem, ongeveer 30 jaar na Zijn kruisdood, tien stammen dermate verborgen zijn, dat schijnbaar niemand weet waar zij verblijven.

Israël verkocht zijn Messias voor dertig zilverlingen. Volgens de vastgestelde wet van Gods eeuwige Raad oogst de mens wat hij zaait. Zo Israël; het werd overgeleverd in de handen der Heidenen door Hem, door de Rots, die zij hadden verkocht. ^{Deut.32:28-31}

De Mens, Christus, die de verborgen schat gevonden had in de akker (de wereld) verborg die daar opnieuw. En van blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt al wat hij

heeft en koopt die akker." Lees nu Joh. 11:51 en 52. Hij, de hogepriester der Joden, profeteerde: "dat Jezus sterven zou voor het volk. En niet alleen voor dat volk, maar opdat Hij ook de kinderen Gods die verstrooid waren, tot één zou vergaderen". We hebben dus hier twee verschillende groepen: dat volk en de kinderen Gods die verstrooid waren, dat is: Joden en Heidenen. God is nu in deze dispensatie bezig om uit de Heidenen een volk voor Zijn Naam te vergaderen in één lichaam. Dat is het lichaam van Christus, de kerk, waarover de volgende gelijkenis spreekt; het is de parel, een hemels uitverkoren volk. Maar "het volk", "dat volk" in vers 51 en 52 is het aardse volk, Israël, de aardse uitverkorenen verborgen in de akker (de wereld).

Nu lezen we: "En er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, gelijk onder u valse leraars zijn zullen, die verderfelijke ketterijen bedektelijk invoeren zullen, ook den Heere, die hen gekocht heeft verloochenende, een haastig verderf over zichzelf brengende." ^{2Petr.2:1}

Deze valse leraars zijn afvalligen, doemelingen. Toch zegt dit gedeelte der schrift: "De Heere heeft hen gekocht." Wat is de waarheid? Christus heeft de wereld gekocht met Zijn Bloed, maar Hij heeft niet de wereld verzoend door Zijn Bloed. De verzoening is alleen voor hen die daartoe van God uitverkoren zijn. Deze zijn volgens Gods eeuwig Raadsbesluit uitverkoren, verordineerd, geroepen, gerechtvaardigd en verzoend door het geloof in het Bloed van Christus.

Adam was geplaatst als hoofd over deze wereld; God zeide tot hem "onderwerp haar, en hebt heerschappij". ^{Gen.1:28} Maar Adam verloor deze heerschappij, liet het zich door

Satan ontnemen. En dat Satan deze macht had, blijkt uit het feit dat Satan brutaalweg Christus "al de Koninkrijken der wereld aanbood". ^{Mat.4:1-11} De Heere betwistte hem dat recht echter niet. En het was daarom nodig dat Christus de wereld, de akker, kocht, waarin de schat, Israël, door Hem verborgen was. De valse leraars met al wat de wereld bevat zijn onder die koop inbegrepen; alles behoort Hem toe. Hij verkocht alles wat Hij had: Zijn Glorie, Zijn liefde van de Vader, Zijn lichaam, Zijn bloed, Zijn ziel; Hij die rijk was werd arm. Hij kocht de akker, de wereld, na de schat opnieuw te hebben verborgen. Waarom?

Omdat Israel als volk niet zal delen in de voordelen, de vreugde van het verzoeningswerk van Christus vóór dat Millinium begonnen is. En dat zal zijn als een volk met een aardse bestemming, aards geluk.

"En van blijdschap over denzelven, gaat heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt den akker."

"Ziende op den oversten Leidsman en Vol-einder des geloofs, Jezus: dewelke voor de vreugde die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen en schande veracht en is gezeten aan de rechter(hand) des Troons van God." ^{Heb.12:2}

Dit wijst zowel naar de blijdschap over de gevonden schat in de akker van deze gelijkenis als naar die der volgende gelijkenis, het vinden van de parel.

Aangezien deze gelijkenis van de schat in de akker, evenals de andere, alleen te doen heeft met de historie van het Christendom, ligt het voor de hand dat van het daadwerkelijk in bezit nemen dezer schat niet verder

gesproken wordt. De gelijkenis beschrijft alleen de zaak van Christus op aarde gedurende Zijn afwezigheid, en van de herstelling der natie Israël wordt dus verder niets gezegd. Zie hiervoor Hand.15:16, 17 en Amos 9:11-15.

De Parel van grote waarde

"Wederom is het Koninkrijk der Hemelen gelijk aan een koopman die schone parelen zoekt; dewelke, hebbende een parel van grote waarde gevonden, ging heen en verkocht al wat hij had, en kocht die." Mat.13:45, 46

Ook deze gelijkenis, evenals de vorige, wordt vrijwel algemeen uitgelegd op een wijze welke weinig beter is dan godslastering, omdat zij, die zich geroepen wanen tot het geven van onderwijs en licht der Heilige Schrift, te lui zijn om voor zichzelf deze te bestuderen. De populaire uitlegging komt vrijwel hierop neer: de zondaar zoekt het heil des Heeren, vindt in het Evangelie Christus, verkoopt alles wat hij heeft (d.w.z. doet afstand van wereldse vermaken, zondige gewoonten en wereldse vrienden) besluit zijn verder leven aan Christus te wijden en verzekert zichzelf aldus, koopt het Heil, Christus, de parel van grote waarde.

Laten we eerst en vooral verstaan dat niet één zondaar God zoekt. Hoewel de zondaar bevolen wordt God te zoeken en zich tot God te bekeren - niemand doet het. "Er is niemand die God zoekt." Rom.3:11 Tallozen zoeken genot, bevrediging, geld - maar niemand zoekt God.

Toen Adam gezondigd had en de stem Gods hoorde, wat deed hij? Hij verborg zich. Ja, en God zocht hem.

Abraham was een heiden van afgodische

ouders in een heidens land. Zocht hij God? Neen. De Heere God riep hem en beval hem: gaat uit!

En de Heere Jezus Christus verklaarde dat Hij kwam om te zoeken en zalig te maken.

Luk.19:10

Daar kunnen er onder u zijn die zeggen: ik herinner mij toch zeer goed dat er een tijd in mijn leven was dat ik God ernstig zocht, dat ik verlangde Christus te kennen als mijn zaligmaker. We willen dit niet tegenspreken; maar - wat was de oorzaak; waarom zocht gij God? Wel, de waarheid is: God had u eerst gezocht, daarom zocht gij Hem; juist als gij Hem lief hebt omdat Hij eerst u lief had. Het is niet het schaap dat de Herder zoekt maar de herder zoekt het schaap. Luk.15:4

En wat nu verder betreft het alles verkopen wat hij, de zondaar, heeft om Christus te bezitten, te kopen: Luister: "Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een verwerpelijke kleding." Jes.64:6 "Er is niemand die goed doet, er is niet tot een toe." Rom.4:12

De zondaar heeft niets om te verkopen. Het is gewoonweg godslastering om te zeggen dat een zondaar het Heil, Christus koopt! Gods Woord zegt:

"Hij heeft ons zalig gemaakt niet uit de werken der rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes." Tit.3:5

Maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus onze Heere." Rom.6:23

De Koopman in deze gelijkenis is dezelfde als de zaaier in de eerste gelijkenis, een mens in de tweede, een mens in de derde, en een mens in de vijfde gelijkenis, dat is: de Zoon des Mensen - Christus.

Als reeds gezegd: de drie maten meels in de vierde gelijkenis zijn Gods Woord, het Evangelie, en zo is ook het net in de zevende gelijkenis.

De Koopman verlangde, dus zocht, schone parelen, en op één van de door hem gevonden zette hij in het bijzonder zijn hart; en wel zodanig dat hij alles verkocht en kocht deze bijzondere, deze uitverkoren, parel. "Want gij zijt duur gekocht." 1Kor.6:20

Deze parel nu is niets anders dan de Kerk. Ja, de Kerk, enig en ondeelbaar, is de door Christus begeerde en gekochte parel van grote waarde. Luister hoe de Koning der Koningen behagen heeft in arme, zondige wormen der aarde welke Hij heeft opgenomen als stenen tot de bouw Zijner Kerk: "Zo zal de Koning lust hebben aan uwe schoonheid." Ps.45:12

"Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft alzo in Mij. In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om U plaats te bereiden. En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en U plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder, en zal U tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben." Joh.14:1-3

Deze woorden spreken van Zijn liefde en Zijn verlangen voor Zijn met Zijn Bloed gekocht eigen volk, hetwelk is Zijn lichaam, de gemeente, de kerk. Vergelijk hiermee: "Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft." Ef.5:25 En:

"Zie Ik sta aan de deur en klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur open doen, Ik zal tot hem inkomen en Ik zal met hem avondmaal houden en hij met Mij." Op.3:20

We zien hieruit hoe de kerk in zijn enig en ondeelbaar geheel, zowel als ieder met Zijn Bloed gekochte zondaar als levende steen, persoonlijk van grote waarde is voor Christus. Gij? Ik?

Geen wonder dat we hierbij verslagen staan. En het bevestigt opnieuw de woorden: "Mijn gedachten zijn niet ulieder gedachten ... gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde ... alzo zijn Mijn gedachten (hoger) dan uw gedachten." Jes.55:8, 9

Niemand van Gods kinderen denkt zichzelf van grote waarde voor Christus en toch zijn zij door God "uitverkoren en verordneerd tot aanneming tot kinderen (zoonstelling) door Jezus Christus in Zichzelfen naar het Welbehagen van Zijnen Wil, tot prijs der Heerlijkheid Zijner Genade". Ef.1:4-7 En we lezen dat wondervolle achtste hoofdstuk der Spreuken: "En Mijn vermakingen zijn met der mensen kinderen." Kunt gij dit verstaan? Ik niet. Maar ik kan buigen in verwondering en eerbied en aanbidding daar waar mijn arm hart en verduisterd verstand niet verstaat.

De koopman verkocht alles wat hij had om deze parel te bezitten. Makkelijk gezegd; maar hebben we ooit iets begrepen wat het betekende voor Hem die van eeuwigheid was, die één was met de Vader, die al Zijn Heerlijkheid deelde, om neder te komen op deze door zonde verdorven aarde; ontvangen als kind in een beestenstal, op mannelijken leeftijd hebbende vaak geen plaats om Zijn hoofd neer te leggen, die vervolgd, gesmaad, gehoond werd door allen en in het bijzonder door hen die beweerden Hem lief te hebben, te kennen; die verkocht werd voor dertig zilverlingen, geselsd, bespot,

in het gelaat gespuwd werd, en eindelijk als een gemene misdadiger officieel tot de gruwelijke kruisdood werd verwezen. Die zelfs niet rustig mocht sterven maar omringd door een honende godsdienstige mensenmassa, de klederen van Zijn lichaam verdobbeld zag door ruwe soldaten, en letterlijk verlaten was van God en van mensen. Die na Zijn vreselijk smartelijke dood het voorheen gefolterde lichaam nog werd opengescheurd met een speer, en gelegd werd in het graf van een ander.

Wat een prijs! Hij verkocht al wat Hij had. En door Zijn armoede zijn wij rijk. "Want gij weet de genade van onze Heere Jezus Christus dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden." ^{2Kor.8:9}

De parel moest gezocht worden. Zeker. De uitverkorenen moesten gezocht worden uit de heidenen. ^{Hand.15:14} En wanneer we nu herinneren dat de heidenen, volkeren, natiën, de natuurlijke mens, in de Heilige Schrift figuurlijk als de zee worden aangeduid, ^{Dan.7:1, 2:Op.17:15} dan zien we ook hier weer de nauwgezetheid der Schrift. Want een parel wordt alleen in de zee gevonden en nergens anders. Dezelfde nauwgezetheid der Schrift blijkt alzo hier uit het feit dat de gelijkenis van de schat in de akker komt vóór die van de parel. Eerst de Jood, en ook den Griek (heiden). ^{Rom.2:9, 10} Hier zocht en vond Christus de parel; in de vorige gelijkenis zocht Christus niet. De schat was er al. Hij vond ze, behoefde er niet meer naar te zoeken.

Voor wie mocht aanvoeren dat sommigen uit de Joden wedergeboren zijn en dus tot de kerk behooren, zij hier opgemerkt dat

wat Christus hier in het bijzonder naar voren brengt is: de eenheid van Gods heiligen in deze dispensatie, dat is van de kerk. "Daarin is noch Jood, noch Griek, noch dienstbare noch vrije; daar is geen man en vrouw, want gij zijt allen één in Christus." ^{Gal.3:28}

De parel

Nu is het een bijzonder feit dat een parel niet gebroken kan worden zonder deze te vernietigen. Een stuk goud of een kostbare steen kan gebroken of gespleten worden en in dat geval hebben we twee of meer stukken goud of kostbare stenen, alleen wat kleiner in omvang. Zo niet met de parel. Als ik een parel splijt of breek is ze vernietigd. Wanneer we nu kijken naar hen die zich de kerk van Christus op aarde noemen, waarvan de eene zich zus en de andere zich zo noemt, dan ligt het blijkens deze gelijkenis voor de hand dat deze niet de kerk zijn. En waarlijk zo is het. De kerk op aarde is nu een gebroken parel - vernietigd; de kerk een ruïne. Maar laten God's Kinderen, de levende stenen der kerk, zich bewust zijn, en laten zij dit wel op hun hart binden, dat zij als zulks één geheel zijn. Zeker, een mysterisch gebouw, een mysterische éénheid met Christus aan het hoofd. Zij zijn overal verspreid, hier een, daar drie, te zamen velen, en één geheel - de parel van grote waarde.

Iets meer over deze parel. Een parel is het product of voortbrengsel van een levend wezen. En niet alleen dit, maar alzo het product van lijden. In de diepten der oceaen leeft een klein weekdier omsloten door twee schelpen; dit is de oester. Soms dringt een klein vreemd voorwerp, een korreltje zand of iets dergelijks binnen en veroorzaakt een wondje in het oesterdier.

God heeft de oester evenals al Zijn schepselen voorzien van een natuurlijk wijze tot zelfbehoud. De gewonde oester nu scheidt eene slijmige zelfstandigheid af om de wond te bedekken. Deze zelfstandigheid verhardt en is bekend als parelmoer. Telkens en telkens komt eene nieuwe slijmerige laag op de voorgaande, en deze zich telkens verhardende wordt langzamerhand dat wat wij kennen als parel. Wondervol figuur van de kerk; het product van lijden, langzaam en in het verborgen opgebouwd. De parel, de vrucht van het lijden veroorzaakt aan het dier. De kerk de vrucht van het lijden veroorzaakt op het Lam Gods.

De prachtige parel heeft zijn begin in de diepte der zee, te midden van slijk en vuil. Daar wordt ze gevormd, opgebouwd, volmaakt, totdat de parelvisser ze ophaalt en in het zonlicht doet schitteren. Zo de kerk. Laat ieder welke bij de Souvereine genade Gods gevormd is tot een laagje parelmoer, tot een steen der kerk, bedenken hoe hij van nature zijn oorsprong heeft in het vuil en de modder van de zonde. ^{Ef.2:1-6}

Nog is de kerk van Christus verborgen in de zee, onder de heidenen; ze is in hoofdzaak uit de heidenen gevormd. ^{Op.17:15} Maar wanneer de kerk als een goed gevormde parel geheel compleet zal zijn, dan zal Christus haar uit de diepte opheffen en brengen in het schitterend licht van Zijn Heerlijkheid.

^{1Thes.4:13-18}

Laten we wel indachtig zijn dat hier geen sprake is van wat genoemd wordt de zichtbare kerk op aarde. Dit is een ruïne, een verbrijzelde parel gelijk; hierover is het oordeel Gods uitgesproken: "Ik zal u uit Mijn mond spuwen." ^{Op.3:16}

En nu nog een praktisch woord, in de eerste plaats tot hen welke niet wedergeboren zijn. Laat deze gelijkenis u tonen de onmogelijkheid en de dwaasheid om te trachten uw eigen Heil te kopen. Om te trachten Gods gunst te winnen door uw eigen werken, kerkgang en het opzeggen van gebeden. Om te trachten door de kerk (zo genaamd) tot Christus te komen, in plaats van door Christus tot de Kerk. De parel in deze gelijkenis is niet Christus welke door de zondaar gezocht en gekocht wordt. Uit genade worden we zalig door het geloof, en dat niet uit uzelf, het is Gods gave, niet uit de werken opdat niemand roeme. ^{Ef.2:8-10}

En wat is het woord tot hen die de genade Gods deelachtig, en dus een levende steen Zijner Kerk zijn? Dit: De parel is gekocht door Christus en dus behoren we niet ons zelf toe, maar Christus. ^{1Kor.6:20} Hoever regelt deze Goddelijke Waarheid uw leven? Hoever openbaart zich dit in uw handel en wandel? Kunt u in waarheid zeggen: "het leven is mij Christus?" ^{Fil.1:21} Is het waar dat u slechts één doel, één verlangen hebt, om Christus te gehoorzamen, te eren in uw dagelijks leven? Is uw gehele leven geconcentreerd op Christus? Moge God u en mij helpen te beseffen in het diepste onzer ziel, dat wij niet onszelf toebehoren, maar Christus, en dat we gekocht zijn met den vreselijke prijs van Zijn Bloed.

Het Net

Nog één gelijkenis blijft over om de schilderij van Het Koninkrijk der Hemelen, zoals we het nu op aarde zien, en wat we nu kennen als "het Christendom", te voltooiën. Zoals de eerste gelijkenis ons de grondkleur der schilderij geeft, het voorbereidende werk, zo geeft de laatste ons de nog ontbrekende

penseelstreken om het doek te voltooiën. Met andere woorden: de laatste gelijkenis vormt het slot van het geheel, dat deze zeven gelijkenissen tezamen vertonen.

"Wederom is het Koninkrijk der Hemelen gelijk aan een net, geworpen in de zee en dat alle soorten van vissen samenbrengt; hetwelk wanneer het vol geworden is, de vissers aan de oever optrekken, en nederzittende, lezen het goede in hun vaten, maar het kwade werpen zij weg. Alzo zal het in de voleinding der eeuwen wezen; de engelen zullen uitgaan en de bozen uit het midden der rechtvaardigen afscheiden. En zullen hen in den vurige oven werpen; daar zal zijn wening en knersing der tanden." Mat.13:47-50

Het zal nu wel geen betoog behoeven dat het net hier het symbool is van het Evangelie van Christus, evenals de zee het symbool is der natiën, de heidenen.

Datgene wat in het bijzonder karakteristiek is van deze dispensatie in tegenstelling tot de voorafgaande, en die welke volgt achter deze, is: dat God in genade zich tot de heidenen heeft gewend. De vissers zijn de evangelisten, de predikers, van het Evangelie. Dat blijkt duidelijk uit Mat.4:19 en Luk.5:10 We moeten hier wel opmerken dat de Heer zegt: "Volgt Mij na, en Ik zal u vissers der mensen maken". Het is derhalve niet ieder kind van God die visser van mensen gemaakt wordt, doch alleen hen die Christus navolgen. De prediker, de evangelist, de zondagsschoolonderwijzer wordt dus niet gemaakt op de theologische school of in het seminarium, wordt niet als zodanig aangewezen door synodes, kerken, of wie dan ook - maar door God. En dit alleen als hij Christus navolgt, in woord en daad.

Verder, van deze vissers wordt alleen gesproken als "de vissers" en "zij". En tóch is het een grotere eer een dienaar van Christus te zijn dan van de Koningen der Nederlanden. En tóch, de Heer spreekt alleen van "vissers" en "zij". Hoe bestraft en veroordeelt dit de verheerlijking van predikers en evangelisten. En vergeet het nooit, gij die waarlijk van God geroepen zijt als prediker, als evangelist: werp iedere hulde van u, geef God de eer alleen, want het is alleen door genade dat ge zijt geroepen. De prediker, de evangelist is niets; slechts een instrument in Gods hand. Van uzelf hebt ge niets, zijt slechts een ledig vat, dat Hij alleen kan vullen en dienstbaar maken tot Zijn glorie en het redden van zondaars. Laten Gods kinderen nooit vergeten dat de Heere God een ijverig, een jaloers God is, die Zijn glorie, de eer welke Hem alleen toekomt, nooit en nimmer kan delen met enig mens, zelfs niet met Zijn meest begaafde en gezonde dienstknecht.

Verder: hoewel de dienstknecht Gods geboden is om het Evangelie te prediken aan alle creaturen, is de bedoeling (moet dit zijn) van de evangelist, de visser, om goede vis te vangen. Dit blijkt uit vers 48 waar we lezen dat de kwaden weggeworpen worden, en de goeden in de vaten wordt gedaan. Nog eens, de marsorder voor de evangelist is het Evangelie te prediken tot alle creaturen, doch hij moet speciaal Gods uitverkorenen uitzoeken opdat de Heilige Geest het Woord, tot hen gebracht, doet vrucht dragen en de wedergeboorte van de zondaar een voldongen feit worde. Zeker, Gods uitverkorenen zijn voor de dienstknecht van God verborgen evenals de goede vis in de zee verborgen is voor de visser. Doch wie werkt in het Evangelie zal

spoedig deze herkennen; zij worden gezien in het net. De rest gaat overboord. Werp geen parelen voor de zwijnen en geef het heilige den honden niet. ^{Mat.7:6}

We zien alzo de uitkomsten van het net dat in zee geworpen is; goede en slechte vis, en dit is parallel met tarwe en onkruid op de akker. En juist als de tarwe in de tijd des oogstes - dat is de voleinding der eeuwen - in de schuur wordt geborgen en het onkruid verbrandt, zo hier: de goede vis wordt opgeborgen de kwade weggeworpen.

Aldus zal het in de voleinding der eeuwen wezen; de engelen zullen uitgaan, en de bozen uit het midden der rechtvaardigen afscheiden.

Aldus zal het zijn aan het eind van deze dispensatie, aan het eind van dit tijdperk der genade van God in Jezus Christus.

En Jezus zeide tot hen: "Hebt gij dit verstaan?" Hebt gij dit verstaan?

De Heere Jezus heeft hier nieuwe dingen te voorschijn gebracht; (zie vers 52) dingen geopenbaard welke voorheen verborgen waren nl. het begin, verloop en einde van dit tijdperk van genade. En daarop volgt in vers 53 de symbolische doch typerende handeling van Hem: Hij vertrok van daar.

Hij had Zijn openbaring gegeven en vertrekt nu. Hij laat nu de discipelen alleen met hun persoonlijke verantwoordelijkheid tot Hem. Het is alzo het symbool van Zijn afwezigheid van de aarde gedurende dit tijdperk, latende de wereld in hare verantwoorde-lijkheid alleen.

"Ik heb hun (de discipelen) Uw woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van de wereld niet ben. ^{Joh.17:14}

Hoort en verstaat.

Lezingen online

Mede door de tegenwoordig grote diversiteit op het gebied van geluiddrag-ers en de daarmee gepaard gaande verwarring, hebben wij besloten om alle beschikbare lezingen uit onze catalogus online te zetten. U kunt deze lezingen dus voortaan rechtsstreeks besluisteren via onze site: www.bijbelstudie.nl.

Om praktische redenen kunnen ze niet worden gedownload, maar zijn wel als tevoren te bestellen in mp3 formaat via: www.bijbels-panorama.nl.

Audio cd's en cassette's blijven overigens gewoon leverbaar.

Wuppertal 2015

"Abraham en zijn zaad"

In deze circulaire vindt u als alle andere jaren een inschrijfformulier voor de conferentie in Wuppertal, 2015.

Neemt u er alstublieft goed nota van dat de daarin vermelde prijzen die van 2014 zijn! **Door wat moeizame onderhandelingen zijn de tarieven voor 2015 helaas nog niet bekend.** Zodra dat wél het geval is zullen die worden gepubliceerd op onze website.

Overigens kunt u zich ook aanmelden via het inschrijfformulier op de website: www.bijbelstudie.nl

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 29 jan,
12/26 feb, 12/26 mrt, 9/23 apr,
7/21 mei; 19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2;
Het boek Openbaring

APELDOORN zondag 8 feb, 19 apr,
18 okt, 13 dec;
10:30 uur, "Kindervreugd"
P. Saenredamstr. 15

APELDOORN zaterdag 10 jan,
14 mrt, 9 mei, 12 sep, 14 nov;
10:00 tot 16:00 uur;
Het Bolwerk, Ravelijn 55;
Nederlands Bijbelstudie Contactdag
onderwerp 10 januari:
Tongen, Tekenen en Tijden

BEVERWIJK zondag 22 feb, 3 mei,
20 sep, 15 nov; 10:00 uur;
B.H.K.-gebouw, Groenelaan 74

BOLSWARD zondag 18 jan, 15 feb,
15 mrt, 12 apr, 10 mei, 7 jun, 5 jul;
10:00 uur; "Oranje-Kapel",
Grote Dijklakker 41;
Het Evangelie van Lukas

DRACHTEN donderdag 22 jan, 5/19
feb, 5/19 mrt, 2/16/30 apr;
20:00 uur;
Rode Kruis gebouw, De Geeuw 31;
De brief aan Filippi

EMMEN maandag 19 jan, 2/16 feb,
2/16/30 mrt, 13/27 apr, 11 mei;
19:30 uur; Ichthuskerk,
Walstraat 21;
De profet Jesaja

's HERTOGENBOSCH woensdag
28 jan, 11/25 feb, 11/25 mrt,
8/22 apr; 20:00 uur;
Wederkomstkerk, Rijnstraat 20;
Losse onderwerpen

LEERDAM zondag 1 feb, 1/29 mrt,
26 apr, 24 mei, 21 jun; 10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a;
De brief van Jakobus

LINSCHOTEN maandag 26 jan,
9/23 feb, 9/23 mrt, 20 apr,
4/18 mei; 20:00 uur;
"Bij de tol", Nieuwe Zandweg 12;
De Duizend Jaren

OLDEBROEK 27 jan, 10/24 feb,
10/24 mrt, 7/21 apr, 5/19 mei; 19:45
uur; Stationsweg 43;
Christus in de Psalmen

OLDEBROEK zondag 18 jan,
1/15 feb, 1/15/29 mrt, 12/26 apr,
10 mei; 17:00 uur;
L.H.N.O. gebouw;
Van Sytzamalaan 3

URK dinsdag 20 jan, 3/17 feb, 3/17/31
mrt, 14/28 apr, 12 mei; 20:00 uur;
't Sangetje, Staartweg 22a;
De profet Jeremia

URK zondag 11 jan, 22 feb, 5 apr,
17 mei, 20 sep, 1 nov, 13 dec, ; 17:00
uur;
Rode Kruisgebouw, Wijk 8-2;
Gelijkenissen en Tekenen

Tekenen der tijden

Dat vele zieken demonstratief werden genezen door een godswonder staat buiten kijf. Maar de vraag blijft of dit het praktisch doel was van de zogeheten "tekenen en wonderen"

Als Johannes schrijft: "Hoewel Hij zovele tekenen voor hen gedaan had, geloofden zij in Hem niet", Joh.12:37 moet toch worden geconcludeerd, dat het ultieme doel der tekenen was, de Messiaanse claim van Jezus te autoriseren. Kortom: de tekenen en wonderen bewezen dat Jezus de door God beloofde en gezonden Messias was.

Dit wordt door Johannes alsnog bevestigd, als hij schrijft: "Jezus heeft nog wel vele andere tekenen ... gedaan ... maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft dat Jezus is de Christus, de Zone Gods, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam." Joh.20:30

Daarmee is gezegd: Indien wij in Hem geloven, hebben de tekenen en wonderen in ons hun doel bereikt... en zijn overbodig geworden. Ook Petrus laat zich op de pinksterdag op gelijke wijze uit. Hand.2:22

Daar komt nog bij dat wonderen tekenen zijn en dus (boven een eventueel praktisch nut) een overdrachtelijke betekenis hebben. Inzicht in de betekenis der tekenen leert ons tevens hoezeer deze tijdgebonden zijn en waren. Daarom bent u van harte welkom op de aanstaande contactdag in Apeldoorn. Zie de agenda op de voorgaande pagina.

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift." In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbel-studie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties, studiereizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes; de uitgave van brochures en deze circulaire. *Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.*

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976

Internet

www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

NL03 INGB 0005 5676 69
NL88 RABO 0308 7470 46
ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum

Giften voor de tentevangelisatie

NL87 RABO 0103 5810 06
ten name van
NBC Evangelisatie